NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

LETO XIV

ŠTEVILKA 130

FEBRUAR 1986

VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITVE 86 — VOLITV

Določeni kandidati za najodgovornejše delegatske dolžnosti

I. Občinska kandidacijska konferenca je določila naslednje kandidate za nosilce najodgovornejših delegatskih dolžnosti v občinski skupščini.

1. ZA PREDSEDNIKA SKUPŠČINE OBČINE

HERMAN BOLE, roj. 1937, stanujoč Verd, Sternenova 25, inž. organizacije dela. V tem mandatnem obdobju opravlja funkcijo predsednika IS SO Vrhnika.

2. ZA PODPREDSEDNIKA SKUPŠČINE

TOMAŽ GROM, roj. 1928, stanujoč Vrhnika, Kopališka 8, direktor komerciale v DO DOM Ljubljana. Dolgoletni družbenopolitični delavec.

3. ZA PREDSEDNIKA ZBORA ZDRUŽENEGA DELA

DUŠAN de GLERIA, roj. 1950, stanujoč Lõgatec, Notranjska 7, strojni inž., zaposlen IUV TOZD Usnjarna.

4. ZA PREDSEDNIKA ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI

ANDREJ OCEPEK, roj. 1942, stanujoč Borovnica, Mejačeva 3, zasebni obrtnik. Opravlja funkcijo predsednika Obrtnega združenja Vrhnika.

5. ZA PREDSEDNIKA DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA

TONE JEREB, roj. 1946, stanujoč Lesno brdo 16, zaposlen v Iskra-Vega v Ljubljani.

ZA PREDSEDNIKA IS SO VRHNIKA je bil na OKK določen:

PETER PETKOVŠEK, roj. 1939, stanujoč Vrhnika, Ulica 6. maja 10, varnostni inž. V tem obdobju je opravljal funkcijo podpredsednika IS SO Vrhnika.

Predlog kandidatov za vodilne in druge funkcije v skupščinah SIS

OBČINSKA IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST

JANEZ DONIK, roj. 1944, Drenov grič 13, uslužbenec IC RSNZ Ljubljana

ANDREJ KOS, roj. 1952, Dobovičnikova 58, ekonomist, IUV DSSS.

OBČINSKA KULTURNA SKUPNOST

TONE KRŽIČ, roj. 1937, Borovnica 270, delovodja v LIKO Vrhnika

LOVRO NOVINŠEK, roj. 1946, Vrhnika, Tržaška c. 84, direktor OŠ Log-Dragomer

PRIMOŽ RUS, roj. 1961, Vrhnika, Na klancu 47, študent medicine.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST

ANTON mg. GANTAR, roj. 1948, Ljubljana, magister kemije, IUV DSSS

ALOJZ KRŽMANC, roj. 1938, Kopališka 44, inž. kemije, IUV TOZD Usnjarna

OBČINSKA TELESNOKULTURNA SKUPNOST

MARJAN-LEON MOŽINA, roj. 1941, Stara Vrhnika 124, uslužbenec Iskra Horjul

FRANCI PETKOVŠEK, roj. 1951, Stara Vrhnika 107, uslužbenec, IUV

OBČINSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST

ANDREJ SKRT, roj. 1935, geodet. kom. inž., Dragomer, Pot na Polane 44, TOZD Rožnik Ljubljana

ANDREJ VIDOVIČ, roj. 1944, Kamnik pod Krimom 65, Fenolit Borovnica

OBČINSKA SKUPNOST SOCIALNEGA VARSTVA

LUČKA KENK, roj. 1954, socialna delavka, Kurirska pot 5, Center za socialno delo Vrhnika

MIKA VERBIČ, roj. 1943, Ljubljanska 27, Vrhnika, pravnik RK SZDL Slovenije

OBČINSKA SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA

DRAGICA KRAŠOVEC, roj. 1955, upr. delavka, Lukovica, Pot na Tičnico 8, LIKO Vrhnika

OBČINSKA SKUPNOST SOCIALNEGA SKRBSTVA

ANTON MLAKAR, roj. 1926, Tržaška 15, Vrhnika, upokojenec

OBČINSKA STANOVANJSKA SKUPNOST

ANDREJ GRAMPOVČAN, roj. 1927, obrat. knjig., Vrhnika, Stara c. 12, GG TOZD Gozdarstvo

AKSENTIJE ĐORĐEVIĆ, roj. 1947, Vrhnika, Gradišče 18, strojni tehnik, IUV TOZD Usnjarna

SKUPNOST POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

SLAVKO ČESEN, roj. 1925, Vrhnika, Cankarjev trg 12, upokojenec

SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE

JULIJ GOLOBIČ, roj. 1936, Dragomer, Pot na Polane 3, višji upr. delavec, RS ZS Ljubljana

MAJDA HORVAT, roj. 1949, Borovnica, Breg 37, ekonomski tehnik, LIKO Vrhnika

V nedeljo, 16. marca bomo volili v krajevnih skupnostih

V nedeljo, 16. marca bomo volili v krajevnih skupnostih vsi občani na volišči, ki jih je določila občinska volilna komisija.

V krajevnih skupnostih bomo:

— glasovali o listi kandidatov za družbenopolitični zbor Skupščine občine Vrhnika;

— volili delegacijo za delegiranje delegatov v zbor krajevnih skupnostih Skupščine občine Vrhnika;

— volili eno ali več delegacij za delegiranje delegatov v skupščine SIS: posebne delegacije za posamezne SIS, združene delegacije za več SIS ali splošne delegacije za vse SIS.

Kmetje kooperanti bodo na nekaterih voliščih v krajevnih skupnostih volili še delegacije, ki jih oblikujejo skupaj z delavci Kmetijske zadruge Vrhnika:

— delegacijo za zbor združenega dela Skupščine občine Vrhnika

— in splošno delegacijo za delegiranje delegatov v skupščine SIS

Volitve oz. glasovanje za vsako delegacijo bo vodil poseben volilni odbor, glasovnice za izvolitev vsake delegacije pa bo potrebno oddati v posebno skrinjico. To pomeni, da bodo v krajevnih skupnostih v enem prostoru najmanj trije volilni odbori in tri skrinjice, tam kjer bodo volili tudi kmetje kooperantje pa pet volilnih odborov in pet skrinjic.

Volišče se bo praviloma odprlo ob 7. uri in zaprlo ob 19. uri. Volilni odbor pa ima zakonito pravico, da v soglasju s pristojno volilno komisijo določi, da se glasovanje začne pred 7. uro ali konča po 19. uri, če je to potrebno, da se omogoči glasovanje delovnim ljudem, ki imajo različen delovni čas.

Volitve 1986 — kontinuiteta razvoja samoupravljanja

Letošnja bližajoča se pomlad bo v znamenju volitev, saj bomo volili delegate in delegacije za skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti kakor tudi delegate za družbenopolitični zbor skupščine občine.

To bodo že četrte volitve na novi ustavni podlagi, po kateri se celoten politični sistem oblikuje na delegatskih odnosih in neodtujljivi pravici delovnih ljudi in občanov, da iz svojih osnovnih samoupravnih organizacij in skupnosti upravljamo celotno družbo.

V dosedanjem delu delegatov in delegacij je bilo marsikdaj občutiti precej tavanja in omahovanja. Težak gospodarski položaj v naši družbi, v kateri inflacija in zadolženost države obremenjuje celotno gospodarsko in družbeno življenje ter prizadeva življenski standard ljudi, pa je bil eden izmed razlogov, da so bili dušeni samoupravni procesi in delegatska praksa, kljub prizadevanjem, da bi organizirane socialistične sile poiskale prave poti in odgovore, s katerimi bi presegli težave in slabosti v razvoju.

Vsi ti problemi nam ne smejo odvzeti poguma, nasprotno spodbuditi nas morajo, da sprožamo nove akcije in pobude za premagovanje vsega, kar nas vleče nazaj in za uspešnejše premagovanje in uresničevanje zastavljenih nalog.

Volitev ne smemo jemati kot enkratno dejanje, ločeno od samoupravnega in političnega življenja, ampak kot fazo v neprekinjenem družbenem procesu. To pomeni, da smo morali že v predkandidatnih fazah, predvsem pa s stalnim procesom evidentiranja, ustvarjati pogoje za uspešno izvedbo volitev. Razumljivo pa je, da je evidentiranje nekoliko bolj intenzivno pred volitvami.

V naši občini so intenzivnejše potekala volilna opravila že od marca 85, kar dokazuje, da so naloge res stalen proces.

V pripravah so bili kandidacijski postopki v temeljnih samoupravnih organizacijah uspešno izpeljani. Za temeljne kandidacijske konference lahko rečemo, da so bile dobro organizirane, kar kaže na to, da so družbenopolitične organizacije, predvsem socialistična zveza in sindikat odgovorno opravile nalogo. Sprejete so bile kandidatne liste delegacij in po ocenah kaže, da bo struktura delegacij odraz strukture vseh evidentiranih.

Tudi na prvi občinski kandidacijski konferenci je delo steklo izredno dobro. Udeležba delegatov (93 %) in soglasna podpora predlaganim za funkcije potrjuje, da so bile priprave dobre.

Samo z dobrimi pripravami v predvolilnih in volilnih postopkih in s tako sestavo delegatov in delegacij, ki bo zagotavljala učinkovito delovanje delegatskega sistema, bomo nadaljevali začeto delo za večjo učinkovitost delovanja delegatskega sistema, potrjevali samoupravno, delegatsko naravo volitev in dosegli nove kvalitete političnega sistema. Tako bomo hitreje našli pot do razrešitve problemov in vsem, ki sprejemajo socialistično samoupravljanje,

Pred nami je torej le še glavno opravilo. To so volitve 13. in 16. marca, ki so v tem trenutku najpomembnejša družbenopolitična naloga.

Tako kot vedno so tudi tokrat volitve pomembna družbenopolitična manifestacija, saj ob tem izražamo pripadnost naši samoupravni socialistični stvarnosti. Zato bo prav, da na dan volitev vsi vestno opravimo svojo državljansko dolžnost.

Volilni imeniki so že razgrnjeni

Volilni imeniki so že razgrnjeni v krajevnih skupnostih.

Občani jih lahko pregledajo na sedežih krajevnih skupnosti in na občinskem oddelku za notranje zadeve (soba št. 7.).

Morebitne pripombe in zahtevke za popravke lahko posredujete do 11. marca.

V četrtek, 13. marca bomo volili delegacije na delovnih mestih

— v temeljnih organizacijah združenega dela;

— v delovnih skupnostih, ki opravljajo dela skupnega pomena za več TOZD — delovne skupnosti skupnih služb;

— v delovnih skupnostih državnih organov, družbenopolitičnih organizacij in društev ter v drugih delovnih skupnostih, ki niso organizirane kot organizacije združenega dela;

— aktivne vojaške osebe in civilne osebe v službi v oboroženih silah SFRJ;

— v obrtnem združenju

V temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih imajo volilno pravico vsi delovni ljudje, ki delajo v teh organizacijah in skupnostih polovico ali več kot polovico polnega delovnega časa. Volijo in v delegacije so lahko izvoljeni tudi delavci, ki so mlajši od 18 let — ti delavci lahko sodelujejo v delu delegacij in tudi konferenc delegacij, ne morejo pa biti delegirani na zasedanje zbora združenega dela ali skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

V organizacijah združenega dela in delovnih skupnosti bomo *volili delegacijo* za delegiranje delegatov v *zbor združenega dela* občinske skupščine in eno ali več *delegacij* za delegiranje delegatov v *skupščine samoupravnih interesnih skupnosti* s področja izobraževanja, zdravstva, kulture, telesne kulture, raziskovanja ter socialnega varstva, ki obsega: otroško varstvo, socialno skrbstvo, zaposlovanje, stanovanjsko gospodarstvo in pokojninsko invalidsko zavarovanje.

V skladu s samoupravnimi akti OZD in delovnih skupnosti se oblikujejo za delegiranje delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti: *posebne delegacije* — za delegiranje delegatov v posamezne skupščine SIS; *združene delegacije* za delegiranje delegatov v več skupščin SIS in *splošne delegacije* za delegiranje delegatov v vse skupščine SIS.

V organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, kjer je zaposlenih manj kot 30 delavcev, ne volijo delegacij in opravljajo funkcijo delegacije vsi delavci.

Organizacije združenega dela in delovne skupnosti, ki po odloku o delegiranju delegatov v zbore Skupščine občine Vrhnika nimajo samostojnega delegatskega mesta, se na podlagi tega odloka s samoupravnim sporazumom dogovorijo o oblikovanju konferenc delegacij. Konferenca delegacij nato pošilja na zasedanje zbora združenega dela enega delegata.

Na enak način se oblikujejo tudi konference delegacij za delegiranje delegatov v skupščine SIS.

Obrtniki in *pri njih zaposleni delavci* volijo delegacije tako kot delavci v združenem delu 13. marca.

Kje bomo volili v nedeljo, 16. marca

Občinska volilna komisija je določila volišča za glasovanje delovnih ljudi in občanov o izvolitvi delegatov v družbeno-politični zbor Skupščine občine Vrhnika. V istih prostorih bodo tudi volišča za volitve delegacij krajevnih skupnosti za zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine in za volitve delegacij za skupščine Samoupravnih interesnih skupnosti.

V sodelovanju s krajevnimi skupnostmi Vrhnike je bilo dogovorjeno in določeno, da bo zaradi lažje izvedbe volitev in približanja volišč občanom v KS Vrhnika — Center in KS Vrhnika — Vas več volišč kot pa ob zadnjem referendumu.

V KS Vrhnika — Center bo 5 volišč in sicer: v Cankarjevem domu; v obratu družbene prehrane IU Vrhnika; dve volišči v Domu JLA in volišče v Domu krajevne skupnosti.

V KS Vrhnika — Breg bosta 2 volišči: v prostorih občinske konference SZDL — Cankarjev trg 8 in v prostorih PAP — delovne enote na Opekarski cesti.

V KS Vrhnika — Vas bodo 4 volišča: v Domu upokojencev; v Iskri TOZD Tovarni antenskih naprav; v VVZ — enota Hrib in v prostorih Samoupravne stanovanjske skupnosti, Cesta gradenj 1

V vseh ostalih krajevnih skupnostih ni sprememb in bodo volišča v istih prostorih kot ob zadnjem referendumu, razen na Dolu pri Borovnici, kjer bo volišče pri Žitko Francu.

Zaporedne številke volišč in njihov naslov so navedene na vabilih, ki jih bodo vsi občani — volilci prejeli po pošti v začetku marca.

Ker so posamezne ulice na Vrhniki in v Borovnici razdeljene v več volišč **pazljivo preberite vabilo,** da na dan volitev ne bo prihajalo do nepotrebnih nesporazumov in iskanja pravega volišča!

Vsi volilci vabila skrbno shranite in jih v nedeljo 16. marca prinesite s seboj na volišče, da boste volilnemu odboru omogočili lažje in hitrejše delo!

Sklep volilne komisije o odločitvi volišč z natančnim obsegom posameznega volišča z navedbo ulic in hišnih številk je bil posredovan vsem krajevnim skupnostim, kjer bo objavljen na krajevno običajen način. Za morebitne nejasnosti in pojasnila se lahko obrnete na občinski oddelke za notranje zadeve (tel. 751-246), kjer vam bodo tudi pojasnili, kje ste vpisani v volilni imenik, ki si ga lahko tudi ogledate in po potrebi zahtevate popravek.

Kandidati določeni na I. občinski kandidacijski konferenci, za člane Družbenopolitičnega zbora Skupščine občine Vrhnika

1. GABRIJELA BREČIH, 1942 Vrhnika, Na klisu 27
2. FRANC FORTUNA, 1922, Vrhnika, Pot v Močilnik 5
3. CIRIL HROVATIN, 1965, Borovnica, Paplerjeva 20
4. TONE JEREB, 1946, Lesno brdo 16
5. JOŽE JERAJ, 1922, Bevke 89
6. MARJAN KOPINA, 1936, Ljubljana, Tržaška c. 121
7. JOŽE KOSTANJEVEC, 1950, Vrhnika, Usnjarska ul. 8
8. FRANC LEVSTIK, 1933, Borovnica, Pot v Jele 5
9. BRANKO MALNERŠIČ, 1962, Vrhnika, Kolodvorska 7
10. JOŽE PERPAR, 1933, Dragomer, Pot na Polane 7
11. ALOJZ SIVKA, 1923, Borovnica, Ulica Bratov Mivšek 29
12. ŠTEFKA SUHADOLNIK, 1955, Vrhnika, Opekarska 3
13. FRANČIŠKA TOMINC, 1935, Vrhnika, Idrijska 69
14. RATOMIR VIDAKOVIĆ, 1943, Log, Cesta na brdo 16
15. JOŽE ZORMAN, 1960, Borovnica, Paplerjeva 10
16. JANEZ ŽNIDARŠIČ, 1944, Vrhnika, Sivkina 9

Hitro so napeljali javno razsvetljavo

Vrhniška krajevna skupnost Vas je dokazala, da se lahko tudi hitro izpelje akcijo. V pičlem mesecu dni so na Turnovšah zgradili javno razsvetljavo. Deset luči javne razsvetljave razsvetljuje šeststo metrov poti.

Verjetno je zanimivo, da so se krajani na pobudo sveta Krajevne skupnosti, katerega predsednik je Andrej Mattias, na prvem sestanku takoj ogreli za akcijo. Gradbeni odbor, ki ga je vodil Milan Popit, je takoj organiziral vse potrebno, da so čez nekaj dni po odločitvi že zakopali lopate. Njihovi akciji so takoj prisluhnili tudi na Komiteju za družbenoekonomske odnose. Pravijo, da se imajo predvsem Petru Petkovšku zahvaliti za hitro urejeno dokumentacijo. Ravno tako so jim priskočili na pomoč vojaki iz vojašnice Ignaca Voljča-Frica, ki so pomagali pri izkopu in zasutju jarka za kabel.

Tudi izvajalca strokovnih del, Komunalno podjetje — so pohvalili in upajo na dobro sodelovanje tudi vnaprej.

Krajani Turnovš v krajevni skupnosti Vas pa so seveda najzaslužnejši za to, da jim je zasvetila javna razsvetljava. Vsako gospodinjstvo je prispevalo 30 tisoč dinarjev, poleg tega pa so še sodelovali na postovoljni delovni akciji. Tako so k celotni investiciji, ki je stala nekaj več kot 24 milijonov dinarjev, prispevali kar 14 milijonov dinarjev. Ostala sredstva pa je primaknila krajevna skupnost Vas, saj so imeli javno razsvetljavo na Turnovšah v planu za lansko leto. Napeljava pa je narejena tako, da je možno priključiti kabel tudi za Grilcev grič.

Gradbeni odbor in vodstvo krajevne skupnosti sta še posebej zadovoljna, saj je ta akcija lahko za zgled nadaljnjega razvoja te in tudi drugih krajevnih skupnosti.

Program prireditev ob krajevnem prazniku KS Borovnica

9. marec 1986:

— ob 9. uri ekipno tekmovanje vaških skupnosti v šahu na krajevni skupnosti;

— ob 16. uri proslava v večnamenskem prostoru v šoli v Borovnici — glasbena prireditev.

10. marec 1986:

— ob 13.30 odhod dveh avtobusov z učenci šole in ostalimi krajani v Gramozno jamo.

Vrhniška pralnica bo menjala lastnika

Dejavnost pralnice je že vrsto let v sklopu Komunalnega podjetja in kot taka zadovoljuje potrebe občanov in OZD z našega področja. Ugotovljeno pa je, da v zadnjih letih uspeh ni več takšen kot je bil včasih, to pa predvsem zaradi izredno velikih podražitev, predvsem energije. Jasno je, da je vsaj delno skušala pralnica temu slediti, vendar je to pomenilo zmanjšanje obsega dela. Tako je tudi podjetje samo pristopilo k določenim racionalizacijam tako, da je močno zmanjšalo število zaposlenih. Vendar to še vedno ni odpravilo izgub, ki so se leto za letom zelo hitro povečevale.

Vsa ta problematika je bila posredovana tudi delegatom v komunalni skupščini in delegatom Skupščine občine Vrhnika. Pri vsem tem pa je bilo ugotovljeno le eno: nujno je podvzeti takšne ukrepe, ki bodo nastalo stanje odpravili. To pa je v bodoče možno le tako, da se pralnica ali ukine ali pa preda v vodenje neki strokovno usposobljeni organizaciji. Delegati IO IKR pri SKOCES so predlagali, da se KP Vrhnika poveže z ustreznimi DO, ki bi to dejavnost opravljale še naprej, skupščini občine pa predlagali, da glede na zmanjšano zanimanje za to dejavnost sprejme sklep, s katerim se le-ta črta iz seznama dejavnosti posebnega družbenega pomena.

Komunalno podjetje se je v ta namen povezalo s podjetjem Usluga iz Ljubljane in Bistra iz Škofje Loke, ki sicer opravljata takšne dejavnosti, ravno tako smo o tej odločitvi obvestili tudi nekaj zasebnih obrtnikov, ki pa niso pokazali posebnega interesa.

V zadnjem času pa se je pokazal večji interes s strani tovarne Kolinska iz Ljubljane, ki je pripravljena pralnico prevzeti, vendar bi to pomenilo, da se dejavnost prekvalificira v dejavnost zaprtega tipa. To pa pomeni, da bi v bodoče pralnica prala le za potrebe tega podjetja, za ostale stranke pa bi bila po vsej verjetnosti zaprta, v kolikor se le-te ne bi posebej dogovorile. Takšna rešitev bo predstavljala razmeroma hude težave določenega dela ljudi, ki so v tem trenutku vezani na usluge te pralnice, vendar zaradi že naštetih vzrokov drugačna rešitev v tem trenutku ni mogoča.

S februarjem nove cene komunalnih storitev

S prenehanjem veljavnosti prehodnih določb novega zakona o sistemu družbene kontrole cen, ki je bil uveljavljen v letu 1985, je prenehala veljati pravna podlaga, na osnovi katere so v letu 1985 cene komunalnih storitev določali pristojni izvršni sveti skupščin občin.

Cene komunalnih storitev se glede na sprejete resolucijske usmeritve v letošnjem letu oblikujejo na podlagi družbenega dogovora o skupnih izhodiščih za oblikovanje cen komunalnih storitev v letu 1986 (Uradni list SRS 2/86), skladno z zakonom o komunalnih dejavnostih, zakonom o sistemu družbene kontrole cen in zakonom o družbeni kontroli cen.

Družbeni dogovor pa predvideva, da se bodo v letošnjem letu cene komunalnih uslug in storitev dvakrat povišale tako, da se približajo ekonomskim cenam. Prvo povečanje, ki naj bi veljalo od 1. 2. 1986, naj bi predstavljalo doseganje 90 % ekonomske cene, drugo povečanje, ki naj bi pričelo veljati s 1. 7. 1986, pa naj bi pokrilo še razliko.

Tako so bile narejene analize cen storitev za našo občino, ugotovljeno pa je bilo sledeče:

Glede na resolucijske usmeritve in lanskoletne rezultate bi bilo potrebno zagotoviti povprečno novo ceno za proizvodnjo in distribucijo vode v višini 94,80 din/m³, kanalščino 27,80 din/m³ in odvoza smeti in odpadkov 9,50 din/m³. Glede na to, da bi se cene v tem polletju dvignile le na 90 % ekonomske cene in na to, da imamo cene diferencirane (ločene za gospodinjstva in ostale porabnike) so bile izračunane in sprejete sledeče cene:

	Stara cena din/m³	Nova cena din/m³	Povečanje cen
VODARINA			
— gospodinjstvo	35,00	54,00	154
— ostali	60,00	98,00	163
KANALŠČINA			
— gospodinjstva	6,40	9,00	141
— ostali	15,00	25,00	167
ODVOZ SMETI IN ODPADKOV (din/m²)			
— gospodinjstva	4,50	7,50	167

Vse te cene veljajo po sklepu SKOCES in DS KPV od 1. 2. 1986 dalje.

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA IN PRIZNANJA SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA

RAZPISUJE

na podlagi 16. člena odloka o podeljevanju priznanja občine Vrhnika

priznanje občine Vrhnika — »Plaketa pisatelja Ivana Cankarja« za leto 1986

Razpisni pogoji in navodila za oblikovanje ter dostavo predlogov:

Priznanja na področju gospodarstva podeljujemo za dosežene posebne uspehe trajnejšega pomena v razvoju samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, v organizaciji in vodenju temeljnih ter drugih organizacij združenega dela, če so ti uspehi odločilno vplivali na izboljšanje gospodarjenja ter na utrditev njihovih razvojnih perspektiv.

Priznanja na področju družbenih dejavnosti podeljujemo za dosežene posebne uspehe na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva in ostalih družbenih dejavnosti, če so ti uspehi odločilno vplivali na izboljšanje dela in samoupravnih odnosov v posamezni panogi družbene dejavnosti, v samoupravnih interesnih skupnostih, društvih, krajevnih skupnostih ali v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela za področje družbenih dejavnosti.

Priznanja na področju ljudske obrambe, družbene samozaščite in varnosti podeljujemo za posebne uspehe, dosežene na teh področjih v občini, krajevnih skupnostih, temeljnih organizacijah združenega dela za izredne zasluge in uspehe Jugoslovanske ljudske armade pri utrjevanju bratstva in enotnosti, sodelovanja v družbenopolitičnem kulturnem in športnem življenju občine, ob pomoči pri naravnih in drugih nesrečah in za posebne uspehe na področju družbene samozaščite, varnosti občanov in varnosti v prometu.

Predlog za podelitev mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega predlagajo in podrobne podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo ter oceno uspešnosti dela kandidata.

Kandidata za priznanja lahko predlagajo temeljne organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti, društva, zveze, organi občinske skupščine, krajevne skupnosti ter občani občine Vrhnika.

Pismene predloge za priznanje je treba poslati najkasneje do 20. marca 1986 na naslov: Komisija za odlikovanja in priznanja Skupščine občine Vrhnika, Tržaška cesta št. 1.

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA
IN PRIZNANJA SO VRHNIKA

Zetorji so doma na Vrhniki

Slovenija avto, Avtomerkur (trgovina in servisi), TOZD servis Vrhnika je postal kmetovalcem v nekaj letih obstoja in dela že kar domač. Popravljajo kmetijske stroje — tudi na domu — prizadevajo si za čim večje število nadomestnih delov (kar pri pisani slovenski in jugoslovanski ter uvoženi kmetijski mehanizaciji nikakor ni lahko), pa še prijazno besedo ti privoščijo. Da bi se stroji ne kvarili? Saj bi potem sploh ne imeli dela! A z dobro voljo kar gre.

Na vrhniškem območju se največ kmetov odloča za traktorje Zetor; tako ni bilo naključje, da so jih v letošnjem januarju obiskali predstavniki Zetorjeve tovarne iz Brna. Ogledali so si servis, pa tudi kmetijo Janeza Rodeta iz Stare Vrhnike 93.

»Kaj mislite, direktor tolikšne tovarne, pa se je kar debelo uro pomudil na kmetiji!«

Janez Rode gospodari skupaj z očetom Poldetom, mamo, ženo in tremi otroci na približno 8 ha obdelovalne zemlje ter 5 ha gozda. Kmetijski zadrugi na Vrhniki oddaja mleko in pitance, ostalo pridelujejo le za domačo porabo. Poglavitno pa je, da je pri hiši že tretji traktor znamke Zetor. Če se gospodar že tretjič odloča za isti tip traktorja, mora že biti v redu.

»Sicer je zetor nekoliko bolj »požrešen« kot drugi traktorji, ima pa zato druge dobre lastnosti — hidravlične zavore, kompresor, ki ga je moč izključiti, trpežen je... Dvakrat je v garancijskem servisu, tedaj ga uredijo, potem je pa vsaj dve leti mir. Paziti je seveda treba, in manjših popravil se lotim tudi sam.«

Vrhniški serviserji so v bližini, kar je Janezu vsekakor pogodu.

»Največkrat se polomi, če se že polomi, prav ob delovnih konicah.« Zato sta pri hiši dva zetorja. Enega so pred časom že prodali.

»Pravijo, da imamo Slovenci preveč strojev, da niso izkoriščeni. Njihve pa le čakajo!«

Obisk čeških predstavnikov jih je presenetil in navdušil:

»Dobro je, da se tovarna zanima za svoje izdelke — skoro vsaki dve leti pride na trg nov model, bolje je zasledovati njegovo uspešnost na terenu. Saj gredo tudi naši serviserji na Češko, vsega pa morda le ne izvedo! Ljudi je treba poslušati, saj je stroj navsezadnje namenjen ljudem, ne tovarni! Tako bi moralo biti povsod — konstruktorji se tudi lahko kdaj zmotijo. Šele pri delu lahko ugotoviš, kaj bi bilo lahko bolje.«

Osemletni bodoči gospodar Miro, ki se je pravkar vrnil s smučanja, pazljivo posluša. Čez nekaj let bo že tudi sam sedel na traktor. Na zetorja seveda. Pa z njim na garancijski servis na Vrhniko. Dve leti miru...

Uveljavljanje Kovinarske

Kolektiv Kovinarske si nenehno prizadeva za čim večjo produktivnost, hkrati pa ne zanemarjajo kvalitete. In ravno ta način dela je botroval, da so pred kratkim prejeli za svoje delo in uspehe pri sodelovanju z jugoslovansko ljudsko armado dve priznanji.

Priznanje Republiškega štaba TO Hrvaške so prejeli za uspešno sodelovanje s Hrvaško teritorialno obrambo in zelo uspešno prvo izvedbo mobilnega operativnega centra. Naročnik je bil s kakovostjo tega vozila izredno zadovoljen, ustrezala mu je tudi cena, Vrhničani pa so si s tem izdelkom odprli nove možnosti prodaje kabin.

Drugo priznanje — srednjo plaketo Jugoslovanske ljudske armade — pa je Vrhničanom podelil pomočnik zveznega sekretarja za zaledja, generalpodpolkovnik Josip Gregorič, izročil pa jim jo je generalpodpolkovnik Radić. Na slovesnosti v obratu na Kralovšah je povedal, da so plaketo podelili Kovinarski z Vrhnike za ustvarjalno in uspešno prizadevanje pri razvoju in izdelavi mobilnih mikrobioloških in toksikološko kemičnih laboratorijev za preventivno medicinsko zaščito proti strupom v vojni in drugih izjemnih okoliščinah. Med drugim je še poudaril, da se moramo pri reševanju gospodarskih in političnih razmer v državi naslanjati predvsem na lastno znanje in delo, enotnost in nadaljnji razvoj samoupravljanja. »Da lahko bolje in uspešneje delamo so dokazali tudi člani kolektiva Kovinarske s svojimi izredno zapletenimi in sodobnimi laboratoriji, ki pomenijo še eno delovno zmago pri pripravah naše družbe za uspešno vodenje splošnega ljudskega odpora. Naj vam ta plaketa pomeni priznanje za dosedanje delo, hkrati pa tudi vzpodbuda za nadaljnje sodelovanje, krepitev enotnosti in izvajanje dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije,« je končal general podpolkovnik Radić.

To je vzpodbuda za nadaljnje uspešno delo in širitev proizvodnega programa.

Goste je v imenu kolektiva Mantove pozdravila Ivanka Gunstek

Gostje iz Bajine Bašte v Močilniku

Gostje iz Bajine Bašte so sredi februarja popestrili ponudbo v restavraciji v Močilniku. Kolektiv Mantove se je odločil, da popestri te zimske dni s pestrejšo ponudbo in z nečim novim, zato so se tokrat odločili za »Dneve srbske kuhinje«.

Zadruga Domača radinost Mladost iz Bajine Bašte, ki sicer že desetletje uspešno sodeluje z občino Krško in gostinci iz Semiča, je tokrat vnesla nekaj »srbskega« tudi v prijeten ambient gostišča v Močilniku. Ne samo srbske specialistete in njihova narodna glasba, zanimivo je to, da so pripravili tudi prodajno razstavo njihovih ročno pletenih in vezenih izdelkov.

Miloja Maksimović, direktor te zadruge, v kateri več kot petsto kooperantk, ki ročno pletejo jope in puloverje, vezejo prte, izdelujejo tapiserije in preproge, nam je zaupal, da so veseli, da so jih Vrhničani sprejeli. Njihova želja pa je, da s svojimi izdelki prodrejo na slovenski trg in ravno tolikšno zanimanje za njihove pletenine in vezenine — za katere moramo reči, da so bile res poceni — jim daje upanje, da bodo s svojimi unikatnimi pleteninami uspeli to uresničiti.

Zanimivo je, da je bila pobudnica tega zadružništva v Bajini Bašti njihova predsednica občinske konference žensk, ki je tudi sedaj desna roka pri organiziranju prodaje njihovih izdelkov. Da pa je predstavitev in ponudba popolna, pa so se organizirali tako, da istočasno ponudijo svoje kuhinje in z narodno glasbo predstavijo svoj kraj.

S popestritvijo ponude v Močilniku so bili gostje zadovoljni, zato so se s kolektivom Mantove dogovorii za nadaljnje sodelovanje.

Kuharji in natakarji pripravili »prave« srbske specialitete

Milija Maksimović in Ljubica Dobič sta predstavila njihovo ponudbo

Ukrep družbenega varstva pogoj za obstoj Obrtnika

Pet predlogov je podala družbena pravobranilka samoupravljanja v vrhniški in logaški občini v poročilu o nepravilnostih v obrtni organizaciji Obrtnik iz Borovnice. Osrednji predlog je prav gotovo, da delegati vrhniške skupščine občine glasujejo za odstavitev individualnega poslovodnega organa, hkrati pa naj bi delegati skupščinskih zborov, na seji 11. marca, glasovali tudi za ukrep družbenega varstva v tej enoviti delovni organizaciji, ki šteje okoli trideset zaposlenih.

Družbena pravobranilka samoupravljanja je hkrati tudi predlagala, da »skupščina začasnemu poslovodnemu organu poveri poleg nalog poslovodnega organa tudi računovodska dela, oziroma nadzor nad knjigovodstvom in računovodstvom poslovanja v Obrtniku, hkrati pa ga tudi zadolži, da čimprej odpravi vse nezakonitosti in nepravilnosti.«

Da teh ne manjka, zgovorno kaže tudi dobrih pet strani dolgo poročilo, v katerem so zapisane, o njih pa je na nedavni seji razpravljal tudi vrhniški izvršni svet. Ob koncu razprave je vrhniški izvršni svet poročilo (predlog ukrepa) sprejel kot informacijo, mnenje pa bo dal hkrati z mnenjem Občinskega sveta Zveze sindikatov, mnenjem zaposlenih v Obrtniku in mnenjem družbenopolitičnih organizacij tega kolektiva. Seveda pa naj bi vsa mnenja bila delegatom na voljo pred 11. marcem.

Klobčič nepravilnosti se je v Obrtniku začel odpeletati že sredi lanskega decembra. Ob izplačilu osebnih dohodkov so namreč delavci Obrtnika obravnavali nepravilnosti pri izplačevanju nadurnega dela računovodkinje in hkrati zahtevali, da računovodkinja vrne denar za 50 plačanih nadur, saj delavski svet nadurnega dela računovodkinje ni odobril (verificiral).

Ker računovodkinja denarja ni vrnila, je to povzročilo med zaposlenimi precej negodovanj.

Sledili so anonimni klici na vrhniško podružnico službe družbenega knjigovodstva, z nepravilnostmi pa je bila kmalu seznanjena tudi vrhniška družbena pravobranilka samoupravljanja. Ta je na podlagi pogovorov zaprosila, da služba družbenega knjigovodstva preveri finančno-materialno poslovanje v Obrtniku, izplačilo kilometrin, dnevnic in drugih stroškov za direktorja in računovodkinjo, povrnitve stroškov za gorivo, nakupe »blaga po izbiri«, uporabo službenega avtomobila v privatne namene, posojilo direktorju za nakup avtomobila iz sklada skupne porabe (denar za stanovanja) in obračun proizvodnje ter veljavnost zaključnega računa.

Nepravilnosti v Obrtniku ne manjka, v glavnem pa sta si jih — tako vsaj kaže — privoščila le direktor in računovodkinja. Tako na primer v Obrtniku ni nihče preverjal obračunov potnih nalogov, direktor si je z denarjem, ki ga je dobil kot posojilo za stanovanjsko dograditev (300 tisoč dinarjev), raje kupil (popravil) osebni avtomobil... Z naročilnicami, ki jih je podpisal direktor, so v delovni organizaciji nakupili cement, enokrilna vrata po naročilu in okna-vrata. Vse skupaj je stalo skoraj 350 tisoč dinarjev. Tega materiala pa niso uporabili zase, temveč so ga predali poslovnemu partnerju v Zagreb (!)

To je le nekaj nepravilnosti v vsej zbirki, ki so se ji seveda delavci popolnoma upravičeno uprli. Kdo bo prevzel krmilo borovniškega Obrtnika za zdaj še ne ve nihče, Tatjana Krašovec, družbena pravobranilka samoupravljanja na Vrhniki pa meni, da je edina rešitev ukrep družbenega varstva.

D. V.

Sindikalni aktivisti so za učinkovitejše gospodarjenje

Na skupščini občinske organizacije Zveze sindikatov Vrhnika konec januarja so sindikalni aktivisti ocenjevali in analizirali svoje delo v tem štiriletnem mandatnem obdobju. Pri ocenjevanju svojega dela pa so se še posebej usmerili na zadnje leto, ki je bilo v tem mendatnem obdobju prav gotovo najbolj kritično in težavno za aktiviste in organe v občinski sindikalni organizaciji.

Tako v poročilu kot tudi v razpravi je bilo poudarjeno, da je bilo to obdobje, v katerem so se zaostrila nakopičena nasprotja v družbeni reprodukciji in celotni odnosi v družbi. To je prav gotovo privedlo do zastoja v materialnem razvoju in samoupravnih družbenoekonomskih odnosih. Posledica vsega tega, so ugotavljali, pa so bili zaostreni gospodarski pogoji, ki so vplivali na zmanjšanje gmotnega položaja, na zastoje v proizvodnji, na zmanjševanje realnega dohodka, na tehnološki zastoj, na slabo konkurenčnost na tujem trgu in seveda na padec osebnega in družbenega standarda delavcev.

Ravno ti problemi pa so najbolj zadeli delavca, ki je vedno bolj kritično gledal na stvari, na napake in na administrativno poseganje v gospodarstvo. Zahtevali so polno uveljavitev odgovornosti vseh in vsakogar pri delu in sprejemanju odločitev na vseh ravneh. Zato tudi ni čudno, če so se delavci obračali na sindikat in na sindikalne aktiviste, da bi s političnim delovanjem poskušali stvari izboljševati.

Večkrat so se v tem obdobju po nepotrebnem pojavljala tudi vprašanja o tem, kaj je sindikat naredil, zlasti pa vprašanje, ali je podpiral zahteve delavcev. Glede na to, da del odgovornosti nosijo tudi drugi, predvsem strokovni organi, ne more biti sindikat krivec vseh nastalih problemov. Poizkušali smo delovati med delavci s prepričevanjem in povezovanji v srž dogajanja. Marsikje smo bili uspešni. Vendar pa je prav v zadnjem obdobju nastala neka apatičnost, nezainteresiranost za družbenopolitično delo, večkrat tudi z izgovorom, da bodo stvari izboljševali novi sindikalni aktivisti. Zato bodo potrebne nove oblike delovanja, in predvsem zainteresiranost, da z večjim elanom in agresivnostjo prebrodimo nastale težave. Tako so v razpravi merili delegati, zapisali pa smo tudi v poročilo.

Novo predsedstvo OS ZSS

1.	Marjan Kopina	predsednik	PTT Vrhnika
2.	Simon Seljak	sekretar	DPO
3.	Tone Pečar	podpredsednik	LIKO
4.	Franc Dodig	podpredsednik	IUV Usnjarna
5.	Emil Skočir	član	Fenolit Borovnica
6.	Obrad Cicmil	član	Občinski upravni organi
7.	Blažko Benjamin	član	ŽITO Pekarna
8.	Marjan Gornjak	član	IUV DSSS
9.	Franc Nagode	član	Slovenija avto
10.	Elica Brelih	član	OŠ Ivan Cankar
11.	Jože Molk	član	Igrad Vrhnika

Predvsem veliko pripomb in enotnih mišljenj v tem mandatnem obdobju je bilo pri obravnavi regijskih planskih dokumentov in Ljubljana 2000, v katerem še vedno ni opredeljena pravilna razporeditev sredstev za komunalno infrastrukturo. Del teh bi se moral vračati nazaj v tiste KS, kjer delavci živijo in se vozijo na delo v Ljubljano. To so izpostavili sami delavci v naših OZD, ker morajo sedaj solidarnostno pokrivati tudi vse ostale, ki so zaposleni izven občine.

»Če ocenim dosedanje aktivnosti sindikata pri uresničevanju družbenoekonomskih ciljev in nalog dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, menim, da je v večina osnovnih organizacij prispevala k mobilizaciji delavcev za doseganje boljših rezultatov gospodarjenja. Delavce smo predvsem vzpodbujali in jih usmerjali za pridobivanje večjega dohodka in na tej podlagi zagotavljanja rasti realnih osebnih dohodkov in utrjevanja njihove ekonomske vloge. Prav gotovo pa je premalo doseženo na področju izvajanja varčevalnih ukrepov. Zavedati se moramo, da imamo še veliko notranjih rezerv v produktivnosti, odnosu do dela oziroma delovni disciplini, tehnoloških izboljšavah in boljši organizaciji proizvodnje. Vse premalo se posvečamo inventivni dejavnosti. Ravno v smislu varčevanja je poživitev množične inventivne dejavnosti lahko bistvenega pomena za izboljšanje tehnoloških postopkov, z raznimi racionalizacijami, izboljšavami, prihranki materialov in energije, pa se zmanjšujejo stroški po enoti proizvoda,« je poudaril predsednik Občinskega sveta Marjan Kopina.

Pomembno mesto so v svojih aktivnostih namenili spremljanju in obravnavi rezultatov gospodarjenja. V skoraj vseh osnovnih organizacijah so vodili razprave glede pogojev gospodarjenja in doseženih rezultatih, ocenjevali so, kako se uveljavljajo dohodkovni odnosi ter koliko so v planskih aktih začrtani cilji gospodarske stabilizacije izpolnjeni. Seveda pa ugotavljajo, da so bile razprave odvisne od kritičnosti razmer oziroma od problematike gospodarjenja v posameznih OZD ter od kakovosti pripravljenih poslovnih poročil. Zlasti glede priprave le-teh ugotavljajo, da so bila v večini OZD pravočasno in razumljivo pripravljena. Poročila niso podajala samo številnih prikazov, temveč so bila tudi opisno dopolnjena, vključujoč vso problematiko in težave, ki so spremljale gospodarjenje po posameznih organizacijah.

Sindikalni aktivisti so na skupščini zahtevali odgovornost vseh in vsakogar pri delu in odločitvah na vseh ravneh

Posebno pozornost in aktivnost je občinski svet v preteklem obdobju namenjal zlasti razpravam v organizacijah, ki so poslovale z motnjami oziroma izgubami. Aktivnost je bila usmerjena v iskanje novih, perspektivnejših razvojnih programov in v zagotavljanje socialne varnosti njihovim delavcem.

Čeprav smo večkrat tudi preveč črnogledi in kritični in ne znamo poudarjati dobrih in pozitivnih premikov, je treba reči, da so vsa prizadevanja delavcev in tudi sindikalnih aktivistov doprinesla do nekaterih pozitivnih in kvalitetnih vidikov gospodarjenja. Tako nam je industrijska proizvodnja do leta 1983 rastla in tudi dohodek je bil zelo zadovoljiv. Največ pa je bilo narejeno v izvoznih usmeritvah, čeprav v globalu največ v IUV in LIKU, kjer so večino svoje proizvodnje namenjali konvertibilnemu izvozu. Obe OZD pokrivata 98 odstotkov skupnega izvoza v celi občini. Tako usmeritev je zagotovo omogočil, splet vseh njihovih prizadevanj in gledanj na ekonomsko in stabilizacijsko gospodarjenje. Zanemariti ne smemo manjših OZD, ki so poizkušale na tujih trgih, vendar iz objektivnih razlogov (konkurenčnost in cen) niso izpolnili zastavljenih ciljev. Fenolit pa se je pojavil kot izvoznik v reproverigi širom cele Jugoslavije. Vsa leta smo imeli tudi pozitivne devizne bilance, čeprav so morali v IUV skoraj vse surovine uvoziti.

Marijan Gornjak pa je med drugim v razpravi opozoril na problematiko doseganja rezultatov pri povečanju izvoza na zahteven konveritbilni trg.

»Če bi smeli uporabiti pregovor, da se dan sodi po jutru, potem se nam v letošnjem letu ne obetajo nič kaj dobri rezultati na področju izvoza na konvertibilno področje. Večji izvoz pa je neobhodno potreben tako celotni družbi kot tudi naši panogi. Usnjarsko predelovalna panoga je zaradi velikih uvoznih potreb izjemno odvisna od rezultatov doseženih na področju izvoza. Vsaka drugačna računica se nam ne more iziti oziroma nas lahko zapelje v velike težave.

Ob ugotovitvi, da v preteklem letu izvoz na konvertibilna področja ni bil ravno hvaležna zadeva, vsaj kar se tiče pogojev doseganja ugodnih dohodkovnih rezultatov, smo v naši DO namenili veliko razprav presoji ustreznosti delitvenih razmerij, saj so nas organi družbenopolitičnih skupnostih nenehno opozarjali, da pretiravamo pri delitvi osebnih dohodkov. Nihče ob tem ni hoel vedeti zanaše izvozne obveze in dejanske dosežke. Nam sindikalnim aktivistom pa ni razumljivo to, da bi delitvena razmerja morali v celoti usklajevati z določbami družbene usmeritve za razporejanje dohodka in s tem ob odličnih izvoznih dosežkih, ki so terjali ogromno naporov vseh zaposlenih, bistveno znižati osebne dohodke. Zaključujem s trditvijo, da v takem primeru v naši DO niti približno ne bi dosegli na začetku omenjenih rezultatov na področju izvoza na konvertibilno področje. Menimo, da bi morala prevladovati prožnejša stališča do spremljanja delitvenih razmerij. Ne moremo namreč pristajati na to, da bi zaradi neučinkovitosti ekonomskih instrumentov za urejanje zunanjetrgovinskega poslovanja z razvitimi državami šlo breme na rovaš osebnih odhodkov delavcev.«

»Družbenoekonomske razmere so terjale, da smo v zvezi sindikatov v tem obdobju stalno in vse bolj poglobljeno spremljali njihov vpliv na življenjski standard in na socialno varnost delavcev. Ko smo ugotavljali, da osebni in družbeni standard padata, da inflacija še naprej razvrednotuje vrednost delavčevega dela in da se še naprej zmanjšujejo sredstva za skupno porabo, smo v osnovnih organizacijah okrepili aktivnosti za povečanje dohodka. Zavedati se moramo, da socialno varnost delavcem lahko zagotovimo le z delom, sindikat pa naj samo v izjemnih primerih nastopi kot solidarnostni člen in pobudnik za razreševanje vseh pravic iz naslova socialne pomoči,« je v razpravi med drugim poudaril Marjan Kopina.

Na seji so sprejeli programske usmeritve za delovanje sindikata v prihodnjem štiriletnem mandatnem obdobju. Osnova za pripravo teh usmeritev so jim bila kongresna gradiva, v katerih je glavni moto »samoupravljanje in ustvarjalno delo — najvišja vrednota človeka.«

Pri pregledu dela v tem štiriletnem mandatnem obdobju so ugotavljali, da smo v občini imeli nekaj primerov sprememb samoupravne organiziranosti oziroma ukinjanja TOZD ter nastanek delovnih enot. Le-te so popolnoma izgubile stik z gospodarstvom občine, delegatskim povezovanjem in tudi z občinskim sindikalnim svetom.

Glede ukinjanja TOZD pa so bili v občinskem sindikatu vedno mnenja, da so reorganizacije možne in potrebne, če se delavcem zagotavlja zanesljivejša socialna varnost z boljšim gospodarskim učinkom, je bilo poudarjeno na seji.

ODPISANI IN NEPOZABLJENI

Naše Združenje obrtnikov je letos že petič priredilo srečanje z upokojenimi obrtniki. Za to humano dejanje se jim upokojeni obrtniki iskreno zahvaljujemo, ker so se spomnili nas, ki smo odpisani, a vendar še vedno vživljeni v obrtniško dejavnost. Vsako leto na prvo decembrsko soboto nas povabijo na to srečanje v Verd k Marinčiču, kjer nas pogostijo in seznanijo o svoji dejavnosti in problematiki v tem letu. V soboto, 7. decembra je bilo peto srečanje, predsednik Andrej Ocepek nas je pozdravil in nam zaželel dobro počutje »v našem« okolju, nato je Tone Jurjevčič s svojim kvartetom zapel nekaj pesmi za uvod. Za tem je sledila pogostitev, vmes razgovori in petje. Tako smo preživeli nekaj ur v veselem razpoloženju med obrtniki, zavedajoč se, da obrtništvo dobiva v družbi svoje mesto, ki mu je vedno pripadalo.

UPOKOJENI OBRTNIKI

Razpis za podelitev srebrnega znaka Zveze sindikatov

Na podlagi 122. člena Statuta Zveze sindikatov Slovenije, je RS ZSS na 4. seji 14. aprila 1983 sprejel »Pravilnik o podeljevanju srebrnega znaka Zveze sindikatov Slovenije«. Po tem pravilniku se srebrni znak ZSS podeljuje ob delavskem prazniku 1. maju, o podelitvi pa na osnovi podanih predlogov odloča predsedstvo OS ZS na podlagi predlogov odbora za kadrovsko politiko.

Srebrni znak se podeli:

— članu Zveze sindikatov za izjemen prispevek pri izpolnjevanju temeljnih nalog ZS, še zlasti pa za uveljavljanje ter krepitev samoupravne vloge in položaja delavca,

— organizaciji ali organu ZS v organizacijah združenega dela oziroma delovnih skupnosti za učinkovito utrjevanje vloge zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja.

Za podelitev srebrnega znaka upoštevajo organizacije in organi Zveze sindikatov enotna temeljna merila.

Srebrni znak se podeli za izjemne dosežke pri neposrednem izpolnjevanju poglavitnih nalog, stališč in dokumentov Zveze sindikatov, predvsem pri:

— uveljavljanju vloge Zveze sindikatov v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja,

— izpolnjevanju ciljev in nalog gospodarskega in družbenega razvoja ter stabilizacije,

— smotrnem upravljanju in gospodarjenju z družbenimi sredstvi ter uveljavljanju načela delitve po delu in njegovih rezultatih,

— vključevanje v samoupravno združevanje dela in sredstev oziroma v proizvodno-dohodkovno povezovanje in sodelovanje.

Predlog za podelitev srebrnega znaka posameznemu članu sindikata lahko vloži vsaka OOS na podlagi sklepa članskega sestanka ali izvršnega odbora OO ZS.

Predlog za podelitev srebrnega znaka organizacij ali organu Zveze sindikatov v OZD oziroma delovni skupnosti predlaga predsedstvo ali drug organ OO ZS.

Predlagatelji morajo predloge poslati pismeno na priloženem obrazcu in z ustrezno utemeljitvijo do 25. marca 1986 na naslov:

Občinski sindikalni svet Vrhnika, Cankarjev trg 8.

OBČINSKA KONFERENCA SZDL VRHNIKA
Žirija za podeljevanje priznanj Osvobodilne fronte slovenskega naroda

razpisuje za leto 1986

Srebrna priznanja Osvobodilne fronte

Priznanje OF je namenjeno posameznikom in organizacijam za njihovo delo in prispevek k dosežkom trajnejšega pomena pri razvoju socialistične samoupravne družbe, zlasti pri:

— uveljavljanju delovnih ljudi in občanov kot nosilcev odločanja na vseh ravneh,

— uveljavljanju, krepitvi in razvoju SZDL kot fronte delovnih ljudi in občanov ter njihovih organiziranih socialističnih sil,

— uresničevanju ustavno opredeljenih družbenoekonomskih in političnih odnosov na posameznem področju družbenega dela in življenja ter v družbi nasploh, še zlasti pri razvijanju delegatskega sistema in uveljavljanju in razvijanju temeljnih samoupravnih skupnosti.

Predlog za srebrna priznanja OF naj predlagatelji (družbenopolitične in družbene organizacije, organizacije združenega dela, društva in drugi družbeni dejavniki) pošljejo Žiriji za podeljevanje priznanj OF pri OK SZDL Vrhnika, Cankarjev trg 8, najkasneje do 31. marca 1986. Žirija opozarja vse predlagatelje, da obnove tudi predloge iz prejšnjih let, če želijo, da jih bo ponovno obravnavala.

ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF PRI OK SZDL VRHNIKA

LIKO VRHNIKA

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT »LIKO«, p. o. VRHNIKA

Na osnovi sklepa izvršilnega odbora delavskega sveta, DO »LIKO«, p. o. Vrhnika,

objavlja
naslednja prosta dela in naloge

1. SAMOSTOJNO OPRAVLJANJE STROJNIH ELEKTRO-INSTALACIJSKIH DEL — 1 izvajalec
   pogoji:
   VKV ali KV el. usmeritve ter 1 oz. 2 leti delovnih izkušenj
2. OPRAVLJANJE MEHANIČNIH DEL V PROIZVODNJI STROJNE OPREME — več izvajalcev
   pogoji:
   VKV ali KV str. usmeritve ter 1 oz 2 leti delovnih izkušenj
3. SAMOSTOJNO OPRAVLJANJE ZIDARSKIH DEL — več izvajalcev
   pogoji:
   KV gradb. usmeritve ter 6 mesecev delovnih izkušenj
4. OPRAVLJANJE RAZNIH POMOŽNIH ZIDARSKIH DEL — več izvajalcev
   pogoji:
   PK ali NK gradb. usmeritve ter 3 oz. 6 mesecev delovnih izkušenj
5. BRUŠENJE ZAHTEVNIH REZIL — več izvajalcev
   pogoji:
   KV str. usmeritve ter 1 leto delovnih izkušenj
6. VODENJE POSLOVANJA V SKLADIŠČU — 1 izvajalec
   pogoji:
   VKV str. ali les. usmeritve ter 2 leti delovnih izkušenj
7. OBLIKOVANJE DEL. MEST, ČASOVNIH NORMATIVOV IN IZDELAVA KALKULACIJ — 1 izvajalec
   pogoji:
   SSI str. usmeritve ter 4 leta delovnih izkušenj

Za vsa navedena dela in naloge bomo s kandidati sklenili delovno razmerje za nedoločen čas ter s poskusnim delom v skladu s Pravilnikom o delovnih razmerjih.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev, kratkim življenjepisom ter opisom dosedanjih delovnih izkušenj naj kandidati pošljejo v 8 dneh od dneva objave na naslov: Lesnoindustrijski kombinat »LIKO«, p. o. Vrhnika, Tržaška 90, Kadrovska služba.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po izteku roka za prijavo.

Pionirki zbor Doma JLA Vrhnika

Ugled, pridobljen z delom

Vsak obiskovalec, ki prvič prestopi prag Doma JLA na Vrhniki, lahko brez težav ugotovi, da se nahaja v ustanovi, ki ima za seboj pot, obeleženo z uspešnim delovanjem. Plakete, priznanja, pokali, diplome, priložnostna zahvalna darila so samo del priznanj, ki jih Dom JLA dobiva dan za dnem. Zelo uspešno je sodelovanje kulturnih, športnih in ostalih organizacij na področju vrhniške občine z istovrstnimi v enotah JLA na Vrhniki. Dom JLA si je znal pridobiti simpatije in priznavanja krajanov, pa tudi širšega področja.

Naš prvi sogovornik, načelnik Doma JLA, starešina Milan Janković, nam je povedal:

»Prav sedaj pripravljamo letno poročilo, ki bo hkrati tudi ogledalo naše aktivnosti. Ker sem tu na nek način novinec, vam bodo

Milan Janković

Božo Banda

Tibor Mužlaj

več povedali člani našega kolektiva, ki so odgovorni za posamezne aktivnosti in področja delovanja«.

Starešina Milan Janković je — kot smo izvedeli kasneje — sprejel dolžnost načelnika šele pred kratkim. Na to odgovorno mesto je prišel iz enote in prav gotovo z večjim občutkom spremlja potrebe vojakov in starešin.

»Še kot starešina v enoti nisem imel bistvenih pripomb na delo Doma. Pomembno delo je tu opravil prejšnji načelnik Miladin Stanković, velik entuziast in človek dejanj.«

Za amatersko kulturno dejavnost, predavanja o aktualnih temah, za povezavo z organizacijami in društvi na Vrhniki je zadolžen Božo Banda. Poleg bogate ustvarjalnosti ga krasi tudi smisel za režijo, sceno, pisano besedo ipd.

»Najprej želim poudariti, da vsako aktivnost izvajamo z vojaškimi klubi, posebno še s klubom iz vojašnice Ivan Cankar,« pravi Božo Banda. »Poudarek dajem amaterski ustvarjalnosti vojakov in starešin v povezavi z ZSMS na terenu. Zelo dobro sodelujemo tudi z ZKO, ZTKO in DO, ki so zainteresirane za našo aktivnost.

Amatersko kulturno ustvarjanje je hkrati tudi naša največja vrednota, kar potrjujejo prav skupine, ki delujejo v okviru Doma JLA. Na lanskem tekmovanju kulturne ustvarjalnosti, ki je bilo v Novem mestu, je bil program, pripravljen v sodelovanju z vojaškim klubom Ivan Cankar, ocenjen najbolje in dodeljeno mu je bilo 1. mesto. Najmlajše skupine so dajale ton in kvaliteto predstavitvi — znak, da podmladku posvečamo posebno pozornost. Otroški zbor Doma JLA deluje že šesto leto in predstavlja pravo osvežitev v zborovskem petju. Skupina za ples in ritmiko se je opredelila za moderno smer. Imamo tudi recitatorsko skupino, skupino za družbeno aktivnost žena, posebno obeležje pa daje Domu domicilni odbor Prve tankovske brigade NOV, ki ima tudi svojo sobo«.

Kolektiv Doma JLA, krajani, posebno pa ljubitelji šaha in radioamaterstva so še zlasti ponosni na uspehe, ki jih dosegajo člani klubov, ki delujejo pod okriljem Doma. Šahisti so dosegli svoj največji uspeh od ustanovitve pred 60. leti. Mojster Leon Gostiša je slovenski članski prvak, mlajši Matjaž Justin, sicer mojstrski kandidat, pa je republiški mladinski prvak. Ali ni to najlepše darilo, ki ga učenci lahko podarijo svojim učiteljem? ŠD Vrhnika je ekipno osvojila 5. mesto v 1. slovenski ligi, po mnenju poznavalcev pa imajo možnost za plasma v zvezni razred.

Radio klub Ivan Cankar je znan večini radioamaterjev po Jugoslaviji in v svetu. Naj povemo, da so dobitniki plakete Nikola Tesla — plakete, ki jo podeljujejo za največje dosežke v radioamaterstvu. Posebno plaketo jim je namenil tudi Republiški sekretariat za LO. Da bomo znali ceniti njihove dosežke, jih nekaj naštejmo: trikrat najboljši v Jugoslaviji v svoji kategoriji, trikrat 6. v Evropi, enkrat 5. na svetu, več prvih mest med posamezniki v svetovnem merilu, več deset tisoč zvez na leto z radioamaterji po svetu.

Še bi lahko govorili o aktivnosti Doma JLA. Žal nam prostor tega ne dovoljuje. V šali so člani kolektiva Doma JLA pripomnili, da bi enkrat lahko celo številko Našega časopisa namenili njihovi aktivnosti.

Če ocenjujemo dolgoletno plodno delo in aktivnost, moramo poudariti eno — prispevke posameznikov. Prav prizadevanje teh je bilo odločilno za razvoj in ustvarjalnost te ustanove. Seveda so se pojavile tudi težave, nerazumevanje in odpor. Toda ljubezen do kulturne ustvarjalnosti, amaterstva in želje po uspehu so bili močnejši od vsega. Zato so tudi priznanja ob vhodu v Dom JLA priznanja vsakemu članu tega kolektiva. Prepričani smo, da bo Milan Janković nadaljeval tradicijo svojih predhodnikov, da bo Božo Banda še dalje razvijal kulturno dejavnost in oživljal kulturno dediščino naših narodov in narodnosti. Milorad Borčić že 30 let spremlja zgodovino in razvoj Vrhnike (toliko časa tu tudi živi), prav tako pa spremlja tudi življenje in delo v JLA. Čeprav že v šestem desetletju, še vedno živo deluje in ustvarja za generacije, ki prihajajo. Gospodinja Doma, Gordana Abaz, je dobesedno gospodinja. Čistoča, cvetje, skrb za gosta so njena dolžnost in obveza in tako bo tudi ostalo. Za Tiborja Mužlaja in Dragana Jovanovića pravijo, da ne vesta za odmor in da veliko prispevata k temu, da se obiskovalec v Domu JLA dobro počuti.

S tem kratkim prispevkom smo želeli vsaj malo seznaniti bralce s tem, kaj in kako dela ustanova, ki je že dalj časa med najboljšimi v našem armadnem območju. Če pa smo uspeli — ocenite sami.

M. ARSIĆ

MED MLADIMI

Moje počitnice

Smučarski klub je v času zimskih počitnic organiziral tečaj smučanja. V ponedeljek smo se z avtobusom odpeljali na Ulovko. Tam so nas razdelili v skupine, glede na smučarsko znanje. Našo skupino je vodil tovariš Lado. V lepem in sončnem vremenu smo tako smučali cel teden.

Drugi teden smo se z očitom, mamico in sestrico Bino odpeljala smučat na Roglo. Štiri dni smo imeli lepo sončno vreme. V petek pa je zjutraj že močno deževalo, zato smo se zmenili, da gremo domov. Na poti domov smo se ustavili v zdravilišču Laško, kjer smo se kopali.

BARBARA TURK, 3. f.
OŠ Ivan Cankar
Vrhnika

Ptička pozimi

Se ptička je vsedla
na vejo zasneženo,
odprla droben ključnček
in žalostno zapela.

Kje ste otroci moji,
kje zrnja bi dobila,
mar ste pozabili,
kako je huda zima.

Otroci so jo slišali,
krmilnico naredili
in vanjo celo zimo
ji zrnja so trosili.

Tako je drobna ptička
mirno zimo preživela,
spomladi pa hvaležna
je otrokom pesmi pela.

SAŠA SUHADOLNIK, 3. f.
OŠ Ivan Cankar

Prišla bo pomlad in kultura

»Prišla bo pomlad« pravi naša narodna pesem in vsako leto se ta stvar tudi uresniči. Res da kdaj kakšen teden kasneje, drugič kakšen dan preje, toda vedno je bilo tako in najbrž bo tako tudi naprej. Seveda pod pogojem, da se jim ne bo posrečilo — ali ponesrečilo — da bi z atomskimi in podobnimi bombami pokončali in razstrelili naš — vsaj dosedaj — zeleni planet. Je stvar namreč takšna in tako kaže, da bo lahko izgubil — planet namreč — svojo, vsaj ponekod še zeleno barvo, tudi brez atomskih bomb in drugih podobnih igrač svetovnih politikov. Ho, kaj se trudimo vsi skupaj, da bi ga čimbolj zasmradili in onesnažili! Toliko nas vse skupaj briga kot lanski sneg in ni nam mar, kakšno dediščino bomo zapustili našim dražestim vnukinjam in vnučkom. Saj bodo ribe tako rekoč kmalu lahko videli le še v prirodoslovnem muzeju in na slikah starih mojstrov in bo, oziroma bi lahko, Delamaris polnil svoje konzerve s kostanjem, če tudi ta ne bi že izumiral in se sušil, kot so se konjske fige, ko so kmetje nabavili traktorje.

Pa smo se namenili pogovarjati o pomladi in kulturi in ne o kostanjih in konjskih figah — kaj pa ima to sploh skupnega? In sploh, saj nismo na kakšnem sestanku zaradi sestanka, da bi krojili take klobase in mlatili prazno slamo.

Je pa ta presneta kultura takšna zadeva, da zahteva zmeraj in zato tudi spomladi koš denarja in to še celo tista, ki jo zmerajajo za amatersko in ki včasih že samo zaradi omenjene klasifikacije dobi manjvrednostno etiketo. Če ji je ta etiketa upravičeno ali neupravičeno prilepljena, niti ni tako važno. Oboje pa je mogoče in to oboje lahko velja tudi za ono kulturo, ki se diči in ponaša z naslovom: poklicna, akademska ali kakršen koli pozlačen naslov ima pripet na svoj trebuh.

Je včasih imela taka in taka kultura to navado, da je korakala vštric z ljudstvom in je razumela ljudstvo in je ljudstvo razumelo kulturo, pa najsi je že bila v slikah, pesmih, romanih, predstavah ali kjer koli.

Pa je potem ubrala kultura svojo pot in ljudstvo svojo in še gre po njej; ne moreš ga prisiliti, da se mu dopade nekaj, kar bi nekateri radi. Morda res pišejo in slikajo za naše zanamce — vsaj pravijo tako — ker baje ljudstvo še ni zrelo za visoko in sodobno umetnost! Kako pa naj dozori, pa menda še niso iznašli recepta. Potem pa se čudimo, zakaj so včasih dvorane prazne in se v galeriji počutiš osamljenega, kot bi bil na luni.

So na svetu tudi taki — nikar ne pomislimo na snažilke ali hribovske kmete — ki se požvižgajo na staro in novo kulturo in so prepričani, da je kulturen že vsak, ki pozna petindvajset črk in deset številk in se mu ni potrebno podkrižati na uradne listine ali nanje usekati s tušem pomazanim palcem, ker bi ne znal narisati svojega imena in priimka. O kakšna sreča, če bi bilo tako! Pa na žalost ni!

Pa si kar oglejmo to tako imenovano spomladansko kulturo!

Ko sem od morja prijadra pomlad, mora pač sneg skopneti, ker to dvoje ne gre skupaj — vsaj smelo ne bi. In ko sneg skopni, se pokaže, kaj so tako imenovani kulturni ljudje počeli jeseni in preko zime. Tam ob reki in njenih pritokih zacvetijo — pa ne le rože, ampak tudi vseh vrst vrečke in škatlice, da o drugi in vsemogoči navlaki raje niti ne govorimo. Vsega tega so se znebili, skozi vrata in tudi kar skozi okna in druge odprtine, kulturni krajani in občani, ki poznajo petindvajset in še kakšno črko več in si tudi s številkami niso v laseh ter se imajo za kulturne in znajo lagati tudi sami sebi.

Morda niti ne pomislijo, da kultura ni ali vsaj ni le v črkah in številkah, temveč lahko pod ta klobuk stlačimo še marsikaj. Med drugim tudi tako imenovano srčno kulturo, ki bi jo sploh moralo biti največ in to ne le spomladi. In prav to srčno kulturo si je morda vredno, sploh pa potrebno priklicati v spomin takole na pomlad.

No, ko že sneg odkrije — ko namreč skopni — marsikaj od tedaj skritega, pa ne more odkriti in pokazati tega, kar vrli krajani in občani nosijo pod svojimi klobuki in drugimi pokrivali, vštevši tudi rute in izdelke frizerskih salonov. Tam spodaj so namreč tisti predalčki, kjer je shranjena kultura in nekultura ali pa oboje pomešano kot arabska sloga ali sodobne cene.

Na svetu je že tako, da ni vedno najbolj kulturen tisti, ki se junaško trka po svojih rebrih in na glas oznanja svojo učenost in razgledanost, pismenost in svoje sodelovanje tukaj ali tam, ko pa sreča svojega soseda, pa raje pogleda vstran in se nakremži, kot da bi v hlevu stopil na nekaj mehkega, namesto da bi po človeško pozdravil. In da ne bi kdo zameril in morda celo mislil, da so kaj takšnega zmožni le moški! Kje pa, tudi nežni spol ne zasluži vedno tega imena! Morda soseda sosedo celo prijazno in prilizljivo pozdravi, čez pet minut pa jo že obrekuje pred drugo sosedo ali znanko in ta kasneje pred tretjo in se potem to vleče kakor jara kača. Tako zna nastati iz podpovprečno majhne mušice nadpovprečno velik slon. Potem pa ima s to zadevščino opravka celo sodnija, kot da tam ne bi imeli bolj pametnega in potrebnega dela. Advokati pa si manejo roke kot smučarji pri minus dvajsetih stopinjah.

Pa sede — on ali ona — v avto in se zapelje po mokri in blatni cesti. Tam ob cesti pa korakajo — peš seveda, ker drugače se ne da — pešci in med njimi so tudi stare ženice in če z avtom povoziš lužo in imaš pri tem tudi zavidnja vredno hitrost, so seveda deležni nenadne in neprostovoljne kopeli. Če bi voznik ali voznica slišala, kaj si ta potiho ali pa tudi naglas, mislijo o njem in kakšna imena mu dajejo in kam ga pošiljajo — kurja polt bi ga oblila in lasje bi mu od groze poskočili — če jih seveda še ima! Pri lasuljah te nevarnosti seveda ni!

In je marsikje in marsikdaj v modi tudi lepa in zakoreninjena navada, da na avtobusnih sedežih pretegujejo svoje kosti močni, zdravi ter povrhu vsega še mladi ljudje, kakšne zverižene in oslabele mamice in revmatični dedki pa stojijo, kot da bi upali, da še zrastejo. Pač nimajo kam sesti, ker so pridrsali med zadnjimi na avtobus in velja — vsaj včasih in pri nekaterih — pravilo: Kdor prej pride, ta prej melje! Seveda in na vso srečo niso vsi taki, čeprav je nekaterim zakon džungle prirastel k srcu in se ga držijo kot klop kože in ne samo na avtobusih. Ko se že zgodi, da izbruhne pomlad, je lepo in prijetno skočiti za uro ali dve v naravo ali pa kar za ves dan, če imaš čas ali pa si ga kar vzameš in privoščiš — saj delo počaka!

Lahko se nekje utabori družina ali pa tudi večja družba; morda na kakšni jasi ali sredi najlepšega travnika in njive in si osmodi čevapčiče in druge mesne kose in mešanice ter se zraven naliva s pivom, vinom ali kakršnokoli alkoholno kemikalijo, kot da je mati narava videti še veliko lepša, če jo oči gledajo skozi alkoholno meglico. Razume se, da na večer ni potrebno za sabo pospravljati, saj to ni domače dvorišče ali celo stanovanje; bo že kmetič počistil in pograbil tisto odpadno kramo, če bo hotel kositi in orati. Tudi ogenj lahko kar pustimo, da v miru dogori. Posebno je to priporočljivo ob sušnih obdobjih in v bližini gozda ali celo v njem! Saj smo vendar kulturni ljudje in moramo imeti nekaj razvedrila, ne pa da se še v naravi mučimo s takimi stvarmi. Kako pa naj se naši možgani spočijejo, da bodo v ponedeljek sveži in bistri kakor sveže pečene žemlje? To velja posebno za tiste, ki imajo to možnost, da si med službenim časom kupijo, kar se pač rabi v gospodinjstvu in tam okoli. Nerodno je, če človek na kaj pozabi in mora v trgovino popoldne in to v svojem prostem času, ki je namenjen razvedrilu, zabavi in podobnim lepim dejavnostim.

Včasih koga obišče teta Smola in se mu pokvari pralni stroj ali hladilnik in je le-ta takorekoč dotrajan ter je odslužil, kot hlapec Jernej, svojemu gospodarju. Seveda mora kupiti novega in tako za staro ropotijo ni več prostora in ne potrebe, da bi jo gledal v že tako pretesnem stanovanju. Pa zakaj bi ga odpeljali tja, kjer je takšnim rečem namenjen prostor? Bolje ga je naložiti v prikolico ali v kar že, ga lepo zakriti in ko se prikrade noč, ki ima svojo moč, se ga lepo zapelje nekam na deželo, kot se to lepo reče in se ga iznebi ob prvem grmovju ali jarku. Paziti je treba, to se razume, da človeka ne vidi kakšno nepoklicano oko. »Nič slabega nisem naredil, saj me ni nihče videl!« se potolaži marsikdo, če mu tista smešna srčna kultura zabrenka nekje znotraj njegove kože. Ohoho! je takih in podobnih dejavnosti na pretek in se dogajajo vsak dan in jim ni videti konca in kraja. Pa bi bilo vendar tako lepo, če bi jih čimbolj opustili ne bi bil včasih sosed sosedu volk in soseda sosedi ujeda! Tudi ni prav nič smešno in neumno videti, če mlad in zdrav človek odstopi sedež kakšnemu, ki se mu tresejo kolena. Tudi raztrgano vrečko, zmečkan časopis, staro krpo in podobne reči se da, brez da bi te kdo zaradi tega kaznoval in obdolžil zločina, vreči v tisto posodo za odpadke in ne na pločnik ali v grmovje sredi parka. In če kdo znancu ali znanki ob srečanju nakloni prijazen nasmeh in obenem še vošči dober dan ali kar je tisti hip najbolj primerno, to prav nič ne stane.

Hvale vredno bi tudi bilo, če bi se vsi po svojih močeh trudili — in ne le ribiči — da bi ribe v reki in pritokih plavale tako, kot plavajo, odkar ljudje pomnijo in ne s trebuhom navzgor, kot se dandanes tako često dogaja. Pa niso ribe po svoji volji spremenile plavalnega stila in bi bilo hrbtno plavanje trenutno v modi — še zdaleč ne.

O, je veliko prilik, da lahko pokažemo, da nam srčna kultura — poleg še drugih, seveda — ni tuja stvar. Zakaj se ne bi vsaj še nekoliko bolj potrudili, da to dokažemo, kot se že trudimo?!

Naj pride pomlad tudi pod naša pokrivala in frizure in ne le v naravo! Prelepa je tista pomlad, ki jo človek nosi — če jo seveda nosi — v srcu in očeh ter svoje besede in obnašanje prilagodi tej pomladi! Potem je tudi tista pomlad v naravi zanj dvakrat lepša!

Pomlad bo prišla, vsako leto pride, o tem ne gre dvomiti! Če pa bo prišla tudi v naša srca — o tem bomo odločali sami. In če se bomo odločili zanjo, bo to kultura, ki nikogar nič ne stane, pa je prav gotovo ena izmed najlepših stvari v našem vsakdanjem življenju.

IVAN MALAVAŠIČ

Andrej Skrbinek marca v salonu IUV

Rojen je 19. 1. 1959 v Mariboru. Slikarstvo je študiral na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost. Ukvarja se s slikarstvom. Živi in dela kot samostojni umetnik v Slovenski Bistrici.

Moderna umetnost je z abstraktnostjo zašla v slepo ulico, kjer sta se ji izneverila tako inovacija kot lingvinistično bogastvo.

Slikam človeško figuro, predmete in pokrajino ter poskušam razkriti odnose med njimi... Cezannov način moduliranja forme je zame nesprejemljiv vzorec. Ljubim črno. Predstavlja mi temo, ki je edina barva pred rojstvom in po smrti. Kot otrok sem si vedno želel črnega konja. Barvam pustim živeti v okviru črne in bele. Obliko lahko racionalno obvladaš, čiste barve nikoli. Toda če želiš naslikati prostor, ki ima tri razsežnosti, na ploskvi, ki ima samo dve, moraš obvladovati obliko in ji podrejati barvo. Barva se podreja s črno in belo. Za takšen način slikanja je nujna risarska discipliniranost slikarja. Oblika hkrati nosi simboličen pomen in je pripovedna. V slikah podrejam likovne elemente njihovi vsebini. Vsebina je bistvena. Obliko obravnavam na tonski način, z barvno senco: kjer je površina objekta tople barve, je lahko izbrati primerno senco v nasprotnem delu barvnega kroga, problem se pojavi, ko je svetloba hladna. V takem primeru izberem za senco sosednjo barvo v krogu, ki se pomika h hladnejšemu delu spektra, ali pa kar črno barvo. Najsvetlejša luč je bela in najgloblja senca je črna. Bela je rojstvo, črna je smrt.

Odnosi med osebami, predmeti in pokrajino postanejo včasih boleče zanikanje normalnega razumnega in navadnega, postanejo razvrednotenja vse nedvoumnosti in trajnosti trdne in dokončne oblike. Razpetost med belo in črno barvo je med slikanjem stalno prisotna. Figura v slikah mi pomeni refleks lastnega duha, poskus videti svojo notranjost od zunaj, opazovati samega sebe kot neznano osebo. Temu kaosu se upiram z racionaliziranjem oblike, podrejanjem barve obliki, ki pa mi nikoli popolnoma ne uspe. Tako se vzpostavi ambivalentni odnos — barva: oblika...

Volilna konferenca

Konference se je udeležil Marjan Belina, glavni tajnik ZKOS in vtise strnil v naslednji zapis:

Volilna konferenca občinske Zveze kulturnih organizacij Vrhnika, ki je bila 12. decembra 1985 v Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki, je bila ena najbolj skrbno in najbolj vsestransko pripravljenih konferenc, ki sem se jih udeležil v zadnjem času.

V prijetnem, tako rekoč scensko opredeljenem prostoru, ki mu ni manjkalo tudi ozračja prisrčne dobrodošlice delegatom, se je začela s kratkim kulturnim programom, v katerem se je predstavila mlada in nova ljubiteljsko plesno-izrazna ustvarjalna dejavnost, ki je opozorila na organizirano skrb občinske ZKO za ustvarjanje možnosti rasti in razvoja novih področij ljubiteljskega ustvarjanja.

Ta uvodni akord usmerjenosti v novo, mlado in iščoče delovanje v kulturnih društvih in ljubiteljskih skupinah, ki sestavljajo vrhniško občinsko zvezo, pa se je kot rdeča nit vpletal tudi v delovni del konference, v poročilo predsednika, v predlog programa dela za prihodnje leto in prihodnje srednjeročno obdobje, v poročilo o delu OZKO v letu 1984 in 1985 in v oceno dejavnosti v minulem srednjeročnem obdobju.

Skratka, konferenca je opozorila, da se ljubiteljski kulturni delavci in ustvarjalci v tej občini spričo objektivne kritične ocene prehojene poti in spričo ugotovljenih dosežkov v minulem obdobju, ki jim je botrovala izjemna zavzetost, zelo natanko zavedajo svoje vloge, pomena in poslanstva v kulturnem življenju ožjega, pa tudi širšega okolja, v katerem delujejo.

Za novega predsednika je bil izvoljen Marjan Košir, vodja kinosekcije ZKO.

CHRISTOPHOROS v našem kinu

Podobno kot lani (Ranflov film LJUBEZEN) smo tudi letos ob kulturnem prazniku hoteli slovesneje predstaviti nov slovenski film. Za Christophorosa smo se odločili zato, ker je bil posnet v celoti na Kurenu nad Staro Vrhniko. Želeli smo ga videti prej kot v Ljubljani, saj bi bilo kasnejše predvajanje zgolj reprizno. Film smo res dobili pred Ljubljano, vendar predstava v torek, 4. 2., le ni izzvenela tako, kot smo si zamislili. Zanimanje za slovesno premiero s predstavitvijo ustvarjalcev je preseglo vsa naša pričakovanja in lahko nam je le žal, da so bili gledalci nazadnje vendarle nekoliko opeharjeni. Kljub vsemu prizadevanju nam ni uspelo realizirati »scenarija« slovesne premiere s predstavitvijo glavnih igralcev. Krivca ne bi imelo smisla iskati; predstava v Mladinskem gledališču, kjer sta igrala Milena Zupančičeva in Radko Polič, se je zavlekla in igralca sta zamudila — prišla sta 10 minut po tem, ko so se gledalci razšli. Gledalcem se je predstavil le režiser Andrej Mlakar, ki so ga gledalci toplo pozdravili. Tako nam ni preostalo drugega, kot da smo šli z gosti v Močilnik in proslavili premiero novega slovenskega filma.

Kljub temu »kiksu« pa je predstava uspela v nečem drugem. Da bi pridobili čas (če bi prišli igralci ob dogovorjenem času nekaj minut pred 22. uro), smo pred glavnim filmom zavrteli kar tri predfilme, ki so zaokrožili filmsko podobo režiserja Andreja Mlakarja. Bali smo se, da bo za gledalce takšna predstava prenaporna — toda tako tematsko in filmsko izrazno med seboj različni filmi gledalcev vendarle niso utrudili. Tudi film CHRISTOPHOROS so ves čas pazljivo spremljali, težko pa bi si upal trditi, da jih je navdušil. Film izrazito poudarja igro glavnih likov. To so sprva mladi ljudje, ki so se med vojno različno opredelili. Sovraštvo, porojeno v vojni, jih spremlja v naše dni, obsojeni so na soseščino v odmirajoči vasi: nekdanji partizan in domobranec ter njuna mladostna prijateljica, ki jima življenje ohranja znosno. Takšne vloge zahtevajo velik napor, predstavljajo pa tudi tveganje, saj je bilo treba zaobjeti v prepričljivo celoto razdobje štiridesetih let — v preobrazbi od zrelih ljudi do roba starčevske senilnosti. Žal scenarij ni nadgradil žurnalistične zasnove. Zdi se, da je prav scenarij Željka Kozinca tista šibka točka, ki je onemogočila bolj razdelane travme ljudi, ki tudi še po štiridesetih letih ne morejo zaživeti izven svoje preteklosti. Tako ostaja film nekoliko nedorečen — nakazano pa je, čeprav dovolj sramežljivo, tudi kritično razmišljanje o današnjem pluralizmu interesov in mišljenja, ki sestavljajo naše življenje. Kakorkoli že, film je po svoje provokativen, sili k razmišljanju — ni pa nujno, da sprejmemo vse za suho zlato. Vsekakor bo zradi téme film pritegnil veliko gledalcev.

MARJAN KOŠIR

Okvirni program kulturnih prireditev

marec:
- 3. občinsko srečanje folklornih skupin,
- koncert MPZ Srečko Kosovel in MPZ Liko-Verd,
- Koncert MPZ IUV in MPZ Šmartno,
- Koncert MPZ Liko-Verd in MPZ S. Kosovel iz Ajdovščine,
- Koncert Dekliškega PZ Vrhnika,
- 3. občinsko srečanje folklornih skupin,
- Koncert MPZ Srečko Kosovel in MPZ Liko-Verd,
- Koncert MPZ IUV in MPZ Šmartno,
- Koncert MPZ Liko-Verd in MPZ S. Kosovel iz Ajdovščine,
- Koncert Dekliškega PZ Vrhnika,
- »Ta veseli dan ali Matiček se ženi«, Linhart — SNG Trst,
- Razstava akad. slikarja Andreja Skrbineka,
- Razstava ročnih del.

april:
- »Opera za tri groše«, B. Brecht-K. Weill — PDG Nova Gorica,
- Občinsko srečanje gledaliških skupin,
- 19. občinska revija pevskih zborov,
- Razstava akad. slik. Antona Repnika,

maj:
- 110-letnica rojstva I. Cankarja,
- Zaključno republiško srečanje otroških in mladinskih gledaliških skupin,
- 2. občinsko srečanje plesnih skupin,
- Razstava akad. slikarke A. Bojić-Nikolić,
- Celovečerni koncert Pihalnega orkestra ZKO Vrhnika,

junij:
- Promenandni koncert Pihalnega orkestra ZKO Vrhnika,

Vstopnice dobite pri blagajni eno uro pred prireditvijo v Cankarjevem domu in pri kulturnih animatorjih v delovnih organizacijah.

VABLJENI!

Skrbno se ozrimo okoli sebe

Kaj je kulturna politika v naši občini? Kako se vanjo vključujeta kulturna podoba in kulturni utrip naše krajevne skupnosti? Kaj pomeni naša občina na slovenskem kulturnem zemljevidu? Kakšno je zares zanimanje uporabnikov v našem okolju? Kaj od njega moramo in moremo zagotavljati s svojimi močmi, kaj naj si vsi Slovenci zagotavljamo skupaj? In spet — kako naj naš občan, krajan pride do tistega, kar zagotavljamo, proizvajamo za vse hkrati? Kako naj gospodarimo, da bo za vse hkrati? Kako naj gospodarimo, da bo za enak denar več »muzike« ali da je z manj denarja ne bo manj?

Samo dve prgišči sem zasul iz zvrhanega cekarja kulturnopolitičnih orehov, vprašanj, ki so v sleherni občini doma, bodi da zvonijo, lebdijo ali čemijo. Z njimi sem hotel za prvo silo zaropotati, da bi spomnil: prvič, ni lahko s polno zavestjo, s pravo naravnanostjo, z dovoljšnjim poznavanjem in primerno mero odgovornosti sodelovati pri oblikovanju kulturne politike — ali z drugo besedo: ni lahko biti delegat v kulturni skupnosti, v občinski skupščini, v zvezi kulturnih organizacij, v društvu, v krajevni skupnosti, ko gre za vprašanje kulture;

drugič, pomembno pa je! Obračajmo se, kakor koli, ostaja trda resnica, da kulturno politiko potrebujemo, da je o kulturnih možnostih in danostih treba odločati, da se nam dobre odločitve obrestujejo, slabe maščujejo, da je tudi pomanjkanje kulturne politike nekakšna kulturna politika, samo ne dobra — in da se nam take ali drugačne (s tisto nikakršno vred) kujejo v kulturni skupnosti, pa v krajevni skupnosti, v zvezi kulturnih organizacij in v društvu;

tretjič, da je slabo opravljeno, če pošljemo v delegatske klopi ali za delegatsko mizo »svojega človeka« samo na »prežo«, da tam počaka pravega trenutka in terja za naše društvo, ansambel, kulturni dom, kraj, občino čimveč. Iz takih delegatskih sestav ne bo nikoli pametnih sklepov, vsaj takih ne, ki bi peljali kam naprej tako zagotovo, kakor se črepinje nikoli ne sestavijo v lonec;

četrtič, da nam je vsem, ki v kulturnih družbenih zadevah sodimo na izvajalsko stran, zaupano, da vsak zase, a tudi vsi skupaj, oblikujemo celostno kulturno podobo, ki bodi kolikor mogoče po meri družbenih kulturnih potreb, hkrati pa ustrezno po tem, kar kot družba moramo in kar moremo, pa seveda, kar kot izvajalci želimo in k čemur težimo. Od tega, kako prav je oblikovana ta ponudba, je zelo odvisno, kako bo s kulturo. Za zdaj tudi družbeni kulturni interes še bolj oblikuje izvajalčeva ponudba kakor občanovo povpraševanje.

In vendar smo, roko na srce, pogosto nemarni, leni in površni ali pa sebični, ko gre za kadrovanje ljudi v vloge in v organe, ki nam pomembno krojijo kulturo. V odbor našega društva se že potrudimo izbrati, pregovoriti, izvoliti take, ki jim najbolj zaupamo, do tod nam občutek že še nese. Od tam dalje ali »više« pa, kakor da ni več pomembno ali bo ta, ki ga pošiljamo, stvarem kos, ali bo znal videti celoto in naše pravo mesto v nji, ali bo vzdržal cel mandat, ali nam bo znal in hotel prav pojasnjevati odločitve, pri katerih bo sodeloval. In če še iz naših lastnih, kulturniških krogov ne poiščemo pravih delegatov za kulturo, kako bi se čudili, če drugod, zlasti v združenem delu to kadrovsko nalogo lepijo na rep kadrovanja! Skrbno se torej ozrimo okrog sebe! Zdaj je čas za to!

JOŽE HUMER

Nič več samo priložnostni igralci

V okviru KUD Drenov grič-Lesno brdo nadaljuje z delom tudi Dramska skupina. Sestavljamo jo predvsem srednješolci, ki si vzamemo čas za vesele trenutke, posvečene kulturnemu udejstvovanju. Vodi nas Ljubica Jesenšek, ki skrbi tudi za urejanje problemov, s katerimi se srečuje Dramska skupina. Kljub težavam ne izgubimo poguma, saj delujemo že četrto leto. Uspešno smo sodelovali na vseh proslavah v KS, ki so se vrstile v zadnjih nekaj letih.

Konec marca 1985 smo zaigrali prvo igro-enodejanko RAZTRESENCA. Dober odziv, predvsem domačih gledalcev, nam je vlil polno elana za nadaljnje delo. Lotili smo se obširnejšega dela, za katerega so bile priprave dolgotrajne, saj so bili nekateri sodelujoči dalj časa odsotni zaradi bolezni ali potovanja. Tako smo 8. februarja 1986 uspešno zaigrali priredbo Mollièrove komedije v treh dejanjih PRILOŽNOSTNI ZDRAVNIK.

Potrebovali smo veliko časa in dobre volje, da smo stopili na oder. Kljub temu, da so nam stare in zapuščene kulise vzele veliko upanja, da bodo še kdaj stale na odru, smo jih kar sami dobro pomladili. Še bolj pa nam jo je zagodel sibirski mraz, saj v napol podrti dvorani ni uspešno (normalno) delati tudi po dve do tri ure vsak večer, še posebno, če se temperatura giblje okoli ničle. Tako smo prebredli vse težave, ki so nam zastavljale pot do že teko pričakovane premiere. Z veseljem smo razobesili plakate po domačem kraju in navdušili naklonjene vaščane, da si ogledajo novo veseloigro. Za dan premiere smo izbrali večer slovenskega kulturnega praznika in s tem počastili spomin na velikega Slovenca Franceta Prešerna.

Igralci so s svojo igro navdušili številne gledalce. Posebno je navdušil Janez Friškovec kot Sganarel-Valerov služabnik in po sili razmer tudi priložnostni zdravnik, ki je že s svojo pojavo vzbudil nemalo smeha pri gledalcih.

Lucilin ljubimec Valer, zaigral ga je Jaka Peklaj, je deloval prijetno nerodno.

Andrej Friškovec kot Valerov prijatelj, sicer pa advokat in pretepač, se je potrdil s svojo odločnostjo in prepričljivostjo.

Lucilinega očeta Žoržibusa, ki ga je lahko vleči za nos, je zaigral Franci Sotlar in tako preživel svoj igralski krst.

Lucilino sestrično Sabino je zelo uspešno upodobila Agata Sedej in kljub majhni vlogi (po obsegu) izpričala svoj igralski talent. Tudi Suzana Mrzlikar kot Lucila se je s svojo igro potrdila kot igralka, na katero lahko računamo.

Pohvaliti velja tudi najmlajšega igralca Jureta Sedeja kot Debelinka, saj je prav duhovito nagovarjal svojega gospodarja Žoržibusa k popustljivosti do svoje lepe hčerke Lucile.

Za režijo, urejeno in privlačno sceno ter primerne kostume je poskrbela Ljubica Jesenšek.

Igro nameravamo ponoviti v najbližji prihodnosti in vas vabimo k ogledu, pripravljeni pa smo priti v goste povsod, kjer bi nas z veseljem sprejeli. Tega pa se nikar ne odrecite, če vam tega izrecno ne predpiše Priložnostni zdravnik.

Uspešno nastopanje folklorne skupine Ligojna

Po daljšem času naj zopet predstavim delo Folklorne skupine Ligojna iz Ligojne pri Vrhniki.

V letošnji sezoni imajo folkloristi Ligojne za seboj že kar lepo število nastopov, za katere javnost prav gotovo ne ve. Opisala bom le pomembnejše. Najprej nastop v septembru v Postojni! Skupina je sodelovala na letnih kulturnih prireditvah pred Postojnsko jamo. Njihovo predstavitev so izredno lepo sprejeli številni turisti s celega sveta. Ves čas predstavljanja v plesu ali v razgovoru s tujci so bila enkratno razpoložena predvsem dekleta. Fantje so k vriskanju spodbudili tudi mnoge gledalce, ki so se neprestano menjali, a bilo jih je vedno zelo veliko.

Folklorna skupina Ligojna je nastopila najprej v dopoldanskem programu v dveh delih. Predstavila je gorenjske plese z vso živahnostjo in dvignila k plesu še tako okorne nevešče plesalce raznih narodov sveta. Vzdušje je bilo resnično enkratno, plesalci pa so kljub vročini in utrujenosti vztrajali, da bi zadovoljili zahtevne poslušalce. Neverjetna je bila gneča okoli njih, saj je prav vsak hotel zaplesati z enim od njih. Naš harmonikar Toni pa ni odnehal. Bil je zelo navdušen, saj česa takega s skupino še nikoli ni doživel. Bilo je fotografiranja, petja, vriskanja in še in še. Res pa so bili naši fantje in dekleta tudi lepi, saj so tokrat prvič nastopili v novi preobleki.

Popoldanska predstavitev pa ni bila pred Postojnsko jamo, temveč na zabaviščnem prostoru, kjer so pripravljali turistični delavci Postojne Jamsko veselico. Plesalci so se pripravili za nastop v Jamski restavraciji in nato veselo odšli na prizorišče. Neverjetno! Tam je bilo zbrano toliko ljudi, da ne bi verjeli, če ne bi videli. Pred tolikim občinstvom folkloristi Ligojne še niso nastopili. Več tisoč jih je bilo. Tudi tokrat so s svojim nastopom močno navdušili občinstvo, zelo zadovoljen pa je bil tudi tov. Bajc, tajnik ZKO Postojna. Povabil je FS Ligojna, da sodeluje tudi letos na jubilejnih, 10. letnih turističnih prireditvah v Postojni.

Zelo uspešno pa FS Ligojna sodeluje tudi z vojaki vojašnice Ivan Cankar na Vrhniki in to že šesto leto. Kulturno se povezujejo s skupino vojakov tov. Radoviča, s katerimi so pripravili nekaj omembe vrednih nastopov. Zelo kvalitetno je bilo pripravljena prireditev ob dnevu JLA, kjer so sodelovala tudi naša dekleta.

Pridno so hodila na vaje in pripravila s skupino vojakov Šumadinske plese, vodja je poskrbel tudi za pravo narodno nošo. Nastop je bil zanimiv, popestril je izvedbo recitala, v katerem so prav tako nastopila prav ta dekleta. Zamisel je bila zelo dobra. Veliko je k temu prispeval tov. Radovič sam, saj je skrbel, da bi bila proslava čim kvalitetnejša. Program je bil zelo kvalitetno sestavljen in pester obenem. Za pravo vzdušje pa so poskrbeli plesalci Folklorne skupine Ligojna. Mnoge točke te prireditve so prišle v ožji izbor za končno prireditev, na kateri so zopet sodelovali naši plesalci.

Plesalci Folklorne skupine še vedno vadijo zelo intenzivno in se pripravljajo na zahtevnejše nastope v nadaljnji sezoni. Predvsem so to kondicijske vaje in izdelava programov za določene nastope.

Če potrebujete skupino, ki bi poživila vaš program na prireditvah, povabite FS Ligojna. Radi se vam bodo odzvali!

Vodja FS LIGOJAN
Tonka P. Žvab

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

Bohanec, F.: Ivan Tavčar
Bunc, M.: Integrirani marketing v nabavi
Carnegie, D.: Kako premagaš zaskrbljenost in začneš živeti
Commodore 64
Durić, P.: Novinarska delavnica
Gantar, K.: Antična poetika
Habjan, B.: Amortizacija in revalorizacija osnovnih sredstev
Hammond, R.: Računalnik in vaš otrok
Ivanič, M.: Stavka v rudnikih Trbovlje, Hrastnik in Zagorje
Jež, V.: Delo in zavest
Karoly, M.: Vera brez iluzij
Klinar, P.; Mednarodne migracije v kriznih razmerah
Kmetijski priročnik
Kritična analiza delovanja političnega sistema soc. samoupravljanja
Kultura, njene razvojne možnosti in pomen
Matajc, L.: Prehrana zdravega in bolnega dojenčka
Matko, I.: Dieta pri boleznih želodca in črevesja
Mihelčič, M.: Osebni dohodki na podlagi minulega dela
Mikeln, M.: Stalin
Oetker: Krompir
Pogačnik, J.: Josip Stritar
Prijatelj, I.: Slovenska Kulturnopolitična in slovstvena zgodovina
Računalniški slovarček
Rupnik, M.: Komuniciranje in metode političnega dela
Samoupravni splošni akti
Sedmak, M.: Mednarodni politični odnosi
Shallis, M.: Silicijev malik
Skočir, I.: Malo praktično vinogradništvo
Slovenska bibliografija
Stanislavski, K, S.: Igralčevo delo z vlogo
Sušnik, F.: Poglavja iz svetovne književnosti
Svetlik, I.: Brezposelnost in zaposlovanje
The Times Atlas of the World
Zakonjšek, R.: Partizanski kurirji
Zdravstveno varstvo drobnice
Ženske in diskriminacija

LEPOSLOVJE

Mladinsko:

Cimerman, I.: Neugnanke
Golar, M.: Bobi v laškem ujetništvu
Muster, M.: Vitez ropar
Prešeren, F.: Krst pri Savici
Princ, F.: Resje

Za odrasle:

Aškerc, A.: Zbrano delo 3
Finžgar, F. S.: Zbrano delo 7
Kreft, B.: Slovenska kronika
Puhar, A.: Peticije, pisma in tihotapski časi Sila spomina
Zidar, P.: Koliko morja je v zrnu soli
Prevodi:
Heinrich, W.: Sanjska ptica
Higgins, J.: Lov na kralja
Horbach, M.: Ukradene sanje
Matute, A. M.: Past
Mihalić, S.: Petrica Kerempuh
Prebujenje

V srbohrvatskem jeziku:

Strokovna:

Bakarić, V.: Josip Broz Tito
Blundell, N.: Največe svetske misterije NLO Največe svetske sablasti i duhovi
Löbel: AOP džepni leksikon
Naisbitt, J.; megatrendovi
Nicholas, M.; Najveći svetski ekscentrici i osobenjaci
Pleterski, J.; Nacije, Jugoslavija, revolucija
Zelmanović, Đ.; Ilustrirani bonton i protokol
Zmija i zmaj

Leposlovje:

Achebe, C.: Narodski čovek
Apoliner, G.: Osnivač jeresi
Delblanc, S.: Speranca
Frisch, M.: Plavobradi
Basco, P.: Krunski svedok
Jovičić, V.: Bio jednom jedan čovek
Majdak, Z.;: Kćerka
Mandel'štam, O. E.: Sećanja i razmišljanja
Milidragović, B.: Prodan na Kosovu
Milosz, C.: Osvajanje vlasti
Nenadić, D.: Divlje zvezde
Olujić, G.: Afrička ljubičica
Örkeny, I.: Jednominutne novele
Pasolini, P.: Amado mio
Pavlović, Ž.: Ubijao sam bikove
Pavlovski, B.: Crveni hipokrit
Sagan, F.: Nepomična oluja
Szabo, M.: Starinska priča
Vonnegut, K.: Menanički pijanino
Zogović, L.: Kožuh s pola rukava

SMUČANJE

Uspešno v prvi polovici sezone

Z uspehi naših pionirjev — smučarjev smo po prvi polovici sezone lahko nadvse zadovoljni. Tekmujemo v treh rangih tekmovanj v Notranjski in Ljubljanski regiji ter pokalu Coca-Cola, ki je zveznega značaja. V notranjskem pokalu smo tako ekipno kot posamično daleč pred vsemi. Pionirji ne poznajo uvrstitve izven prve peterice, zadovoljni pa so samo z medaljami. Zavedamo se, da notranjski pokal za nas ne predstavlja več pravega merila kvalitete, zato se intenzivno udeležujemo tudi tekem za ljubljansko tekmovalno skupnost. Prav v letošnji sezoni smo dosegli velik uspeh z osvojitvijo ekipno drugega mesta na prvenstvu tekmovalne skupnosti. Za nami so ostali tudi taki klubi kot so Novinar in Olimpija. Tudi na ostalih tekmah uvrstitve naših med prve tri niso več presenečenje. Letos se prvič dogaja da ostali tekmovalci iz te tekmovalne skupnosti resno računajo na nas. V pokalu Coca-Cola se uvrščamo v prvo tretjino tekmovalcev z majhnimi zaostanki. Tekmovalci, ki tekmujejo v tem pokalu imajo bistveno boljše pogoje za treninge, trenirajo v tujini. Zato je naš uspeh še toliko večji.

Na začetku lanske sezone smo imeli samo enega tekmovalca z direktno pravico nastopa na tekmah za pokal Coca-Cole. Po prvem delu sezone ima vseh enajst članov naše pionirske selekcije to ugodnost, v Jugoslaviji pa so po rang listah na naslednjih mestih:

Mlajše pionirke: Saša Zupan 23, Ana Oblak 33, Eva Gruden 45,

Mlajši pionirji: Aleš Gruden 25, Peter Sečnik 70

Starejše pionirke: Darja Zupan 35,

Peter Petrovčič in Matjaž Martinšek sta vzgojila že vrsto mladih smučarjev — tekmovalcev

Starejši pionirji: Janez Barbo 25, Matjaž Sluga 38, Klemen Stojanovič 68, Aleš Kuhar 71, Peter Furlan 80.

Do tako visokih uvrstitev in uspehov smo prišli le s trdim, kvalitetnim in kontinuiranem delom skozi dve sezoni. Lahko rečem, da je naša ekipa ena izmed najbolj homogenih in uigranih v vsej Sloveniji. Čeprav je smučanje individualen šport, je uigranost in tovarištvo v ekipi odločilnega pomena za dosego boljših rezultatov. Zavedamo se, da imamo še ogromne rezerve v kvaliteti treningov in v pravilni terminski razporejenosti le-teh.

Pri tem mislim predvsem na koriščenje video-rekorderja in radijskih naprav na treningih in na jesenske treninge v tujini. Če bomo zagotovili zgoraj omenjene stvari, lahko upamo, da bomo že v bližnji prihodnosti uvrstili vrhniškega pionirja v pionirsko reprezentanco Jugoslavije, kar je tudi naš cilj. Pri tem računamo na podporo družbe s strani ZTKO in industrije, kot na pomoč staršev in ostalih akterjev, ki pogojujejo uspeh v smučanju.

PETER PETROVČIČ

Trenutni dosežki smučarskega društva Vrhnika v Notranjskem pokalu 1985/86

Točke za doseženo mesto
prvo — 25, drugo — 20, tretje — 15, četrto — 11, peto — 8, šesto — 6, sedmo — 4, osmo — 3, deveto — 2, deseto — 1.

1. CICIBANI:
1.—2. Gašper Podjed, Logatec, 85 točk
1.—2. Boštjan Sluga, Vrhnika, 85 točk
3. Tomo Sečnik, Vrhnika, 58 točk
4. Borut Matičič, Postojna, 30 točk
5. Beno Leskovec, Logatec, 25 točk
8. Klemen Širok, Vrhnika, 13 točk
9. Tadej Miklič, Vrhnika, 9 točk
10. Aleš Langenvalter, Vrhnika, 4 točke
Točke ima 19 tekmovalcev.

2. CICIBANKE:
1. Mojca Suhadolc, Vrhnika, 100 točk
2. Barbara Ruparšek, Vrhnika, 60 točk
3. Sabina Dolenc, Vrhnika, 53 točk
4. Jasna Mišvelj, Vrhnika, 37 točk
5. Simona Menart, Logatec, 28 točk
7. Urška Žibert, Vrhnika, 20 točk
12.—13. Jana Kavčič, Vrhnika, 4 točke
14. Lidija Posavac, Vrhnika, 3 točke
15.—16. Simona Kavčič, Vrhnika, 2 točke
17. Sonja Slatnar, Vrhnika, 1 točka
17 tekmovalk s točkami.

3. MLAJŠE PIONIRKE:
1. Saša Zupan, Vrhnika, 75 točk
2. Ana Oblak, Vrhnika, 70 točk
3. Eva Gruden, Vrhnika, 60 točk
4. Erika Koblar, Postojna, 46 točk
5. Valentina Rotar, Pivka, 31 točk
13 tekmovalk s točkami.

4. MLAJŠI PIONIRJI:
1. Peter Sečnik, Vrhnika, 65 točk
2. Peter Mikuletić, Snežnik, 53 točk
3. Aleš Gruden, Vrhnika, 50 točk
4. Valerij Zadnik, Snežnik, 47 točk
5.—6. Jaka Krivic, Postojna, 28 točk
5.—6. Damjan Kunc, Logatec, 28 točk
23 tekmovalcev s točkami.

5. STAREJŠI PIONIRJI:
1. Janez Barbo, Vrhnika, 150 točk
2. Matjaž Sluga, Vrhnika, 91 točk
3. Klemen Stojanovič, Vrhnika, 65 točk
4. Peter Furlan, Vrhnika, 48 točk
5. Marko Zadnik, Snežnik, 39 točk
6. Aleš Kuhar, Vrhnika, 36 točk
12. Andraž Drašler, Vrhnika, 3 točke
22.—23. Boštjan Dretnik, Vrhnika, 1 točka
23 tekmovalcev s točkami.

6. STAREJŠE PIONIRKE:
1. Darja Zupan, Vrhnika, 70 točk
2. Barbara Žitko, Postojna, 69 točk
3. Nataša Rijavec, Vrhnika, 67 točk
4. Nataša Japelj, Vrhnika, 63 točk
5. Polona Čuk, Logatec, 50 točk
14 tekmovalk s točkami.

7. MLAJŠI MLADINCI:
1. Jernej Krašovec, Vrhnika, 91 točk
2. Mirko Grabrovšek, Vrhnika, 75 točk
3. Fredi Požar, Pivka, 71 točk
4. Uroš Jereb, Logatec, 61 točk
5. Miha Pivk, Logatec, 41 točk
6. Tomaž Mikulan, Vrhnika, 40 točk
20 tekmovalcev s točkami.

8. MLAJŠE MLADINKE:
1. Mojca Sokič, Vrhnika, 100 točk
2. Nadja Hreščak, Pivka, 81 točk
3. Eva Šušteršič, Pivka, 60 točk
4. Nada Žnidaršič, Postojna, 55 točk
5. Barbara Varšek, Vrhnika, 47 točk
8 tekmovalk s točkami.

Seštevek točk smučarskih društev v notranjskem pokalu 1985/86
1. Vrhnika — 1600 točk
2. Logatec — 642 točk
3. Postojna — 420 točk
4. Pivka — 286 točk
5. Snežnik — 278 točk
6. Koper — 41 točk
7. Portorož — 38 točk
8. Loška dolina — 31 točk
9. Sežana — 18 točk
Skupaj 3354 točke od tega Vrhnika 1600, to je 47,7 odstotkov.

SD VRHNIKA

Najmlajši najuspešnejši

Pri mnogih športih, še posebej pa pri smučanju je pomembno, da se začne vadba otrok že v rani mladosti. V naših vrstah imamo 24 otrok, ki so stari od 7 do 11 let. Med sedemletnim in enajstletnim otrokom so že velike razlike, zato je pri delu pomembna velika prilagodljivost in individualni pristop. Mnogi mislijo, da vadba na snegu pomeni le smučanje med kolci. To seveda ni res. Za cicibane je pomembno, da se dobro seznanijo s šolo smučanja, pri kateri pa so lahko kolci le pripomoček, ali vodilo pri izvedbi naloge. Najpomembnejše pa je, da sta med otroci vedno prisotna smeh in veselje, tako da smučanje ne pomeni le vstajanje zgodaj zjutraj, mraz, slaba prehrana, telesni napori, temveč tudi užitek v smučanju,

hitrosti, soncu ter spoznavanju novih krajev in prijateljev. V naših vrstah se trudimo, da otroci že zgodaj pridobijo delovne navade in dosežejo določeno stopnjo samostojnosti. Dokaz, da je naše delo pravilno usmerjeno so tudi letošnji rezultati. Lansko sezono smo imeli le eno cicibanko, ki se je redno uvrščala med prve tri v notranjskem pokalu pri ostalih pa so bile redke uvrstitve tudi med prvih 10. Letos je v notranjskem pokalu čisto drugačna situacija. Med prvimi petimi imamo tudi po štiri cicibanke in po tri cicibane, tako da se zdaj trudimo, da bi dosegali čim boljše rezultate na kvalitetnejših tekmah. Ni lahko konkurirati klubom kot so Novinar, Olimpija in drugi, vendar tudi na teh tekmah uvrstitve med prvih deset niso več presenečenje. Vedeti moramo, da je še veliko klubov, ki trenirajo več in kvalitetnejše, vendar morajo tudi starši plačati za otroka tudi petnajstkrat več, kot plačujejo starši naših otrok. Lahko trdim, da je letos prvo leto, ko smo se po številu in kvaliteti treningov približati najboljšim klubom, kot primer lahko navedem podatek, da smo imeli v lanski sezoni dvajset dni na snegu, skupaj s tekmami, letos pa bo šestdeset treningov brez tekem. Na srečo ima letos cicibanska vrsta svoj kombi, tako, da lahko treniramo tudi med tednom.

Na kratko bi še rad omenil vlogo staršev v tem »belem cirkusu«. Še posebej pri cicibanih je pomoč staršev zelo pomembna. Otrok mnogokrat potrebuje spodbudo, tolažbo in pomoč pri premagovanju trenutkov neuspeha in utrujenosti. Starši in trener morajo biti v stalnem kontaktu, tako da se morebitne težave pravočasno rešijo. V veliko pomoč so lahko smučarskemu društvu pri organiziranju in izvedbi tekem, pri delovnih akcijah in drugih aktivnostih društva. Vsekakor pa je lahko škodljiva pretirana ambicioznost staršev, ki mnogokrat preraste otrokove sposobnosti. Strokovno delo je treba prepustiti človeku, ki se s tem največ ukvarja, to je trenerju mladih tekmovalcev.

Sicer pa je formula za uspeh preprosta. Ustvariti pogoje za delo, izbrati primerne otroke in čim več kvalitetno vaditi. Da pa do tega pridemo je potrebno mnogo let marljivega dela skupine ljubiteljev športa.

MARJAN MARTINŠEK

Množičnost na sindikalnem prvenstvu

Več kot sto smučarjev se je v nedeljo, 9. februarja pomerilo na občinskem sindikalnem prvenstvu v veleslalomu. Pod pokroviteljstvom Občinskega sindikalnega sveta je tekmo izpeljalo vrhniško smučarsko društvo.

REZULTATI

Ženske nad 30 let
1. Leskovec Barbara, UO SO VRH., 43.50
2. Špeh Minka, IUV, 45.69
3. Mattias Boža, DOM UP. 46.79
4. Potrebuješ Dragica, UO SO VRH., 47.32
5. Japelj Janja, LIKO, 48.96
6. Kožuh Marija, OŠ IC VRH., 49.20
7. Božnik Vida, OŠ IC VRH., 50.14
8. Robek Anica, IUV, 50.45
9. Turk Zora, UO SO VRH., 50.64
10. Cvetkovič Nuša, UO SO VRH., 51.55
11. Ruparšek Barbara, OŠ IC VRH., 55.56
12. Solan Irena, OŠ LOG. DR.

Ženske do 30 let
1. Malavašič Maja, IUV, 43.34
2. Rožmanec Anita, IUV, 44.82
3. Šebenik Tatjana, IUV, 46.97
4. Ogrin Magda, IUV, 49.49
5. Knez Metka, IUV, 49.62
6. Ogrin Mateja, IUV, 49.74
7. Ogrin Magda, IUV, 50.10
8. Cankar Adela, UO SO VRH., 53.10
9. Velkavrh Stana, GROSUP. 1.03.24
10. Aljukić Irena, IUV 1.03.06

Moški do 30 let
1. Ličer Leon, LIKO, 37.24
2. Pahor Lado, OŠ LOG. DR. 37.29
3. Gorišek Tomaž, LIKO, 37.83
4. Železnik Tone, OBRT., 38.17
5. Dolenc Primož, IUV, 38.63
6. Brenčič Janez, IUV, 39.03
7. Šurca Bojan, KPV, 39.91
8. Lončar Pavle, OBRT., 40.07
9. Grom Janez, IUV, 40.16
10. Železnik Miro, IUV, 40.51
11. Petrič Marjan, AVTOMON., 40.62
12. Stare Slavko, FENOLIT, 40.91
13. Ogrin Dušan, AVTOMON., 41.42
14. Dečman Vito, IUV, 41.69
15. Ogrin Brane, LIKO, 41.95
16. Skubic Boris, FENOLIT, 42.21
17. Kržič Franc, KPV, 42.69
18. Nagode Jože, DS SIS, 42.76
19. Trček Drago, AVTOMON., 44.08
20. Lukančič Damjan, ŽITO, 44.24
21. Grošelj Tihomir, DROGA, 46.16
22. Dobrovoljc Jože, LIKO, 49.14
23. Košir David, ŽITO, 49.37
24. Opeka Jože, SL.AVTO, 49.82
25. Gorenc Drago, LIKO, 1.01.27

Moški od 30 do 40 let
1. Kržmanc Miran, IUV, 38.68
2. Vičič Nande, OBRT., 38.90
3. Langenvalter Janez, IUV, 38.94
4. Margon Roman, IUV, 39.69
5. Jakopič Josip, KPV, 40.79
6. Žibert Tone, IUV, 40.64
7. Bizjak Vinko, OŠ IC VRH., 40.82
8. Sluga Vinko, IUV, 41.56
9. Skočir Emil, FENOLIT, 41.79
10. Lukan Janez, IUV, 41.91
11. Pajsar Janez, IUV, 41.99
12. Turk Drago, FENOLIT, 42.03
13. Gruden Miro, DS SIS, 42.16
14. Potrebuješ Dare, LIKO, 42.18
15. Gostiša Anton, IUV, 42.83
16. Jurca Jože, GROS. VRH., 42.84
17. DeGleria Dušan, IUV, 43.60
18. Mladenovič Mirko, IUV, 43.69
19. Menard Janez, ISKRA, 43.80
20. Turk Tone, OŠ DR. LOG., 44.10
21. Sunajko Gorazd, LIKO, 44.31
22. Weixler Dušan, KPV, 44.97
23. Malneršič Miro, UO SO VRH., 45.56
24.-25. Susman Janez, KZ 46.04
Slabe Lojze, OŠ LOG. DR., 46.04
26. Mole Slavko, SLOV.AVTO, 47.42
27. Malavašič Janez, DROGA, 47.59
28. Susman Jakob, LIKO, 47.79
29. Javor Peter, UO SO VRH., 48.14
30. Sečnik Peter, IUV, 49.03

Moški nad 40 let
1. Sluga Tone, GROS. VRH., 39.90
2. Nagode Vinko, AVTOMON., 41.81
3. Benčina Miloš, IUV, 42.95
4. Hribar Lado, FENOLIT, 43.83
5. Rihar Miha, FENOLIT, 44.64
6. Dolničar Miro, OBRT., 44.91
7. Tufek Vinko, OS IC VRH., 45.11
8. Dobrovoljc Janko, AVTOMON., 45.43
9. Mišvelj Janez, IUV, 45.63
10. Ošlaj Vili, OŠ IC VRH., 47.38
11. Mrlak Marjan, IUV, 47.67
12. Ruparšek Franc, IUV, 48.33
13. Petkovšek France, KPV, 52.48

EKIPE:
1. INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA — 69 točk
2. LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT VRHNIKA — 24 točk
3. OBRTNIKI — 23 točk
4. UPRAVNI ORGANI SO VRHNIKA — 20 točk
5. OSNOVNA ŠOLA IVAN CANKAR — 15 točk

Atleti zopet uspešni

Tudi letos je februarja višek zimske atletske dvoranske tekmovalne sezone. Tako se je 15. februarja 1986 odvijalo prvenstvo SRS v skokih in tekih na kratke proge. Zaradi prostorske stiske je bilo tekmovanje v dveh krajih. V Celju je bil troskok, tek na 60 m in skok v daljino, v Ljubljani pa je bil skok s palico in skok v višino. Tekmovanj se je udeležilo okrog 200 atletov iz šestnajstih klubov. Doseženih je bilo nekaj odličnih rezultatov, med katerimi je treba posebej omeniti šest republiških rekordov.

Vrhničani so se udeležili prvenstva SRS le s tremi atleti, ki so tekmovali v kategoriji mlajših mladincev. Ker so vsi trije prvo leto mlajši mladinci, medalj od njih nismo pričakovali, saj realno gledano v konkurenci leto starejših tekmovalcev naši varovanci niso imeli možnosti. Lahko pa smo prijetno presenečeni, saj so iz Ljubljane in Celja prinesli tri medalje, od tega dve srebrni in eno bronasto. Še posebej smo zadovoljni z rezultati, saj je TOMAŽ MIKULAN, ki je dosegel drugo mesto pri skoku v daljino, skočil 650 cm, si izboljšal osebni rekord in le za 15 cm zaostal za prvouvrščenim ROVANOM, ki je postavil nov republiški rekord.

Luka Drašler je »preskočil« Vrhniki bronasto medaljo s skokom 6,17 m. Škoda je, da se je Luka že med ogrevanjem poškodoval. Mislil je že končati s tekmovanjem in boje za medalje spremljati s tribun. Kasneje si je premislil in s poškodovano ncgo iztržil kolikor je bilo pač mogoče.

Janko Kek je skakal v višino, kjer so bile oči vseh uprte na dvoboj med Apostolovskim in Lapanjem. Lahko pa rečemo, da niso bili boji na nižjih višinah nič slabši od velikega finala. Kek se je izkazal ter s preskočenimi 190 cm zasedel drugo mesto v konkurenci zelo izenačenih tekmovalcev.

F.

ŠAHOVSKE VESTI

PIONIRSKO OBČINSKO PRVENSTVO

Zanimanje za šah narašča

Osnovna šola Ivan Cankar in ŠD Vrhnika sta koncem januarja 1986 organizirala občinsko pionirsko prvenstvo v šahu.

Tega prvenstva sta se poleg domačih pionirjev udeležili še osnovni šoli iz Bevk in Borovnice. Skupno je tekmovalo nekaj nad 50 pionirjev in pionirk, kar kaže, da se v občini ni potrebno bati za šahovski naraščaj. Zlasti razveseljuje, da je bila najštevilnejša udeležba v konkurenci mlajših pionirjev, ki so pokazali dokaj visok nivo šahovskega znanja.

REZULTATI

Mlajše pionirke: 1. Marta Lenarčič (Bev), 2. Dora Mrše (Bor), 3. Klara Mašič (Vr), 4. Mateja Jerebic (Vr), 5. Urška Čepon (Vr)

Mlajši pionirji: 1. Darko Komar (Vr), 2. Marko Bulc (Vr), 3. Vid Mohar (Vr), 4. Jože Ceranja (Bor), 5. Jože Iskra (Bev), 6. Gregor Bulc (Vr), 7. Nikola Bobič (Vr), 8. Matjaž Arčon (Vr), 9. Gregor Nagode (Vr), 10. Stanko Štupica (Vr), itd.

Starejši pionirji: 1. Prijatelj, 2. Saje, 3. Malovrh, 4. Purkart, 5. Markovič, 6. Kolundžič, 7. Rizman, 8. Urh

Mlajši pionirji — ekipno: 1. Vrhnika I., 2. Bevke I., 3. Borovnica I., 4. Vrhnika II., 5. Bevke II., 6. Borovnica II.

Starejši pionirji — ekipno: 1. Vrhnika II., 2. Vrhnika II.

A.A.

Hitropotezni turnir za februar

V februarju 1986 je bil drugi letošnji hitropotezni turnir ŠD Vrhnika. Turnirja se je udeležilo 18 šahistov. Vrstni red je bil naslednji: 1. do 3. Bolha, Rom, Kobal 12, 4. do 5. Arčon, Vošernik 11,5, 6. Trček 11, 7. Sodja 10, 8. Radovanović 9,5, 9. do 10. Jug, Jereb 9, itd.

Naslednji podoben turnir bo 9. marca 1986.

SAMOUPRAVNA KOMUNALNO CESTNA SKUPNOST OBČINE VRHNIKA

objavlja

po V. točki Zakona o stavbnih zemljiščih (Ur. list SRS, št. 18/84), Odloku o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem (Ur. list SRS, št. 26/80), Pravilniku o merilih za oddajo stavbnih zemljišč za družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo občanom, ki ga je sprejela skupščina Samoupravne komunalno cestne skupnosti občine Vrhnika na svoji 1. seji dne 27. 10. 1981 ter po sklepu Izvršnega sveta Skupščine občine Vrhnika z dne 13. 2. 1986.

Razpis za oddajo stavbnih zemljišč za družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo

I.

Samoupravna komunalno cestna skupnost občine Vrhnika (v nadaljnjem besedilu: upravljalec stavbnih zemljišč) oddaja v imenu in za račun Sklada stavbnih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: sklad) občanom v uporabo za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš po ZN Janezova vas — dopolnitev (Ur. list SRS št. 21/81) naslednja nezazidana stavbna zemljišča:

Zap. št.	Parc. št.	Kultura	Skupna površina	k. o.
1.	1043/13, 1070/29	tr. 4	313 m²	Verd
2.	1043/14, 1070/30	tr. 4	312 m²	Verd
3.	1043/15, 1070/31	tr. 4	313 m²	Verd
4.	1043/16, 1070/32	tr. 4	312 m²	Verd
5.	1043/17, 1070/33	tr. 4	370 m²	Verd
6.	1043/18, 1070/34	tr. 4	384 m²	Verd
7.	1043/19, 1070/35	tr. 4	318 m²	Verd
8.	1043/20, 1070/36	tr. 4	327 m²	Verd
9.	1043/21, 1070/37	tr. 4	339 m²	Verd
10.	1043/22, 1070/38	tr. 4	352 m²	Verd
11.	1043/23, 1070/39	tr. 4	366 m²	Verd
12.	1070/49	tr. 4	365 m²	Verd
13.	1070/48	tr. 4	299 m²	Verd
14.	1070/47	tr. 4	299 m²	Verd
15.	1070/46	tr. 4	298 m²	Verd
16.	1070/45	tr. 4	292 m²	Verd
17.	1070/44	tr. 4	341 m²	Verd

Na nezazidanih stavbnih zemljiščih je predvidena gradnja vrstnih stanovanjskih hiš po lokacijski dokumentaciji in projektih, ki jih bo izročil upravljalec izbranemu ponudniku.

Gradnja teh stanovanjskih objektov je usklajena s plani Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika.

II.

STROŠKI

1. Odškodnina za kvad. meter nezazidanega stavbnega zemljišča znaša 681 din;
2. Stroški priprave in opremljanja stavbnega zemljišča (na objekt) 862.431 din;
3. Stroški projekta, vključno s spremembo projekta za izgradnjo zaklonilnika v objektu 119.080 din po objektu.

V stroške po tej točki niso zajeti stroški:

a) Izdelava lokacijske dokumentacije
b) Izvedba nizkonapetostnega omrežja
c) Prispevek za spremembo namembnosti zemljišč

Višino stroška pod točko a) in b) bo ponudnik oz. uporabnik plačal v dejanski višini ob izdanem računu ob prevzemu oziroma bo sklenil z upravljalcem stavbnih zemljišč aneks k pogodbi o oddaji stavbnega zemljišča.

V točko iz 2. in prvega odstavka niso zajeti stroški priključkov na komunalne naprave.

III.

Kot ponudnik lahko sodeluje vsakdo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da po merilih stanovanjske skupnosti nima rešenega stanovanjskega vprašanja ali ima stanovanjsko pravico v najemnem stanovanju
2. da združuje delo v OZD ali DS, ki je udeleženka sporazuma o temeljih plana SKOCES in Samoupravne stanovanjske skupnosti ali je delal pri udeleženki pred upokojitvijo.

IV.

V kolikor se bo na razpis prijavilo več ponudnikov, kot je razpoložljivih zemljišč, bo izdelan prioritetni vrstni red ob upoštevanju meril iz 3. odstavka 52. člena Zakona o stavbnih zemljiščih ter 2. odstavka 27. člena Odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem.

V.

Z izbranimi ponudniki bo upravljalec sklenil v imenu in za račun Sklada stavbnih zemljišč pogodbo o oddaji nezazidanega stavbnega zemljišča in plačilu odškodnine ter drugih stroškov v 30 dneh po oddanem obvestilu o opravljeni izbiri.

VI.

Ponudnik je dolžan vplačati varščino v višini 100.000 din na žiro račun upravljalca štev.: 50110-662-122587 — Samoupravna komunalno cestna skupnost — IO za stavbna zemljišča.

VII.

Če izbrani ponudnik ne bo sklenil z upravljalcem pogodbe o oddaji zemljišča v roku, določenem v V. točki, se šteje, da je odstopil od ponudbe.

Stroški, ki jih je vplačal upravljalcu, se vračunajo pri ponovni oddaji zemljišča, morebitno ugotovljeno razliko do dejanskih stroškov pa upravljalec vrne ponudniku.

Neuspelim ponudnikom vrnemo varščino v 15 dneh po opravljeni izbiri.

VIII.

Izbrani ponudniki morajo dokončati gradnjo objekta do III. gradbene faze v 2 letih od pridobitve gradbenega dovoljenja.

IX.

Ponudniki pošljejo svoje ponudbe na Zavod za načrtovanje Vrhnika, Tržaška c. 23 v 15 dneh po objavi v glasilu »Naš časopis« z oznako »ZA RAZPIS«.

K ponudbi morajo priložiti:

1. Izpolnjen vprašalnik o stanovanjskih, socialnih in delovnih razmerah ponudnika z naslednjimi prilogami:

a) kopijo stanovanjske pogodbe z obrazložitvijo o stanovanjskih razmerah ponudnika (navedbe o obrazložitvi o stanovanjskih razmerah morajo biti potrjene pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika)
b) potrdilo o zaposlitvi
c) potrdilo OZD o višini osebnega dohodka ponudnika, izplačanega v letu 1985
d) kopijo nakazila o vplačani varščini.

Ponudbe, ki ne bodo imele priloženih zahtevanih prilog, komisija kot nepopolne ne bo obravnavala.

Vse informacije in obrazce dobe kandidati na Zavodu za načrtovanje Vrhnika, Tržaška c. 23, v času razpisa vsak dan od 8. do 11. ure, ob sredah pa še od 13. do 15. ure.

Samoupravna komunalno cestna skupnost občine Vrhnika

Dekliški pevski zbor Vrhnika pod vodstvom Darinke Fabiani pripravlja v soboto, 22. 3. 1986 ob 19. uri v Osnovni šoli Ivan Cankar na Vrhniki **CELOVEČERNI KONCERT.**

To ne bo le predstavitev trdega dela našega zbora, temveč tudi generalka pred tekmovanjem pevskih zborov »Naša pesem 86«, ki bo aprila v Mariboru. Želimo si, da bi nas obiskali v čimvečjem številu.

DPZ Vrhnika

Na Vrhniki iščem enosobno stanovanje ali sobo.
Šifra »šestindvajsetletna«

OBVESTILO

Inšpekcijske službe Medobčinskega inšpektorata občin Idrija, Logatec, Vrhnika so se v mesecu februarju preselile iz pritličja v II. nadstropje iste stavbe.

INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Program kina v marcu

8. 3. sobota ob 20.00
9. 3. nedelja ob 17.00
NORA PETDESETA LETA — zah. nemški barvni. Režija: Peter Zadek. V gl. vl.: Juraj Kukura, Peter Kern, Dietrich Mattausch.
Potem ko se je 1945. leta vrnil iz vojske, je Jakob Forman sklenil, da bo nadomestil izgubljena leta. Začetni kapital si je »zaslužil« kot čuvaj 40000 piščancev za prehrano ameriških vojakov, nadaljeval kot veletrgovec z jajci itd. v nedogled... Film je predvsem parodija na nemški gospodarski čudež, ob katerem so nekateri neizmerno obogateli.

9.3. nedelja ob 10.00
10. 3. ponedeljek 19.00
VESNA — slovensko črno beli. Režija: František Čap. V gl. vl.: Janez Čuk, Jure Furlan, Franek Trefalt, Metka Gabrijelčič, Metka Bučar, Stane Sever.
Film VESNA tudi po tridesetih letih izpričuje svežino in bo kljub večkratnemu televizijskem predvajanju še vedno pritegnil številne gledalce, ki se želijo od srca nasmejati dijaškim vragolijam mladeničev in mladenke, danes uglednih strokovnjakov...

11. 3. torek ob 19.00
FLAMBIRANA ŽENSKA — nemški barvni. Režija: Robert van Ackeren. V gl. vl.: Gudrun Langrebe, Mathieu Carriere, Hans Zischler, Gabriele Lafari.
»Od iznajdbe kinematografije so snemali filme o prostitutkah. Tudi glavna junakinja filma je prostitutka, ki se zaljubi v fanta, ki se tudi prodaja — moškim in ženskam. To je ljubezenska zgodba. Moje izhodišče za ta film je ideja o dveh ljubimcih, ki bi podnevi »stregla strankam«, ponoči pa bi si padla v objem — vsekakor izčrpana, a srečna. Gre torej za idejo o ljubezenskem paru, ki hoče »profesionalno« ljubezen ločiti od osebne«. Tako režiser o svojem filmu, ki je bil prikazan na cannskem filmskem festivalu in na FESTU 1984. (++)

13. 3. četrtek ob 20.00
15. 3. sobota ob 20.00
BLAŽEN MED PROSTITUTKAMI — brazilski barvni. Režija: Walter Hugo Khouri. V gl. vl.: Vera Fischer, Tarcisio Meira, Xuxa Menegel.
Starejši moški pride z avtomobilom, ki ga opredeljuje kot izjemno uspešnega poslovneža v mesto, kjer kupi hišo, v kateri je bila v času, ko je bil star 10 let, javna hiša in je v njej delala njegova mati. Spominja se preteklosti... Film ima v prevodu naslov Ljubezen, čudna ljubezen. Distributerju takšen naslov ni bil dovolj v »stilu kina Sloga« pa ga je preimenoval. Film res ni zgolj »eden več iz repertoarja Sloge«. Le malo mu manjka, da bi bil dober, vsekakor pa je vreden ogleda.

15. 3. sobota ob 17.00
16. 3. nedelja ob 20.00
ŽENA V OGLEDAU — italijanski barvni. Režija: Paolo Guaregna. V gl. vl.: Stefania Sandrelli, M. Honotato, Giovanni Moretti.
Film o ljubezni, ki ne pozna meja in predsodkov. Ljubezen se rodi in umre v času karnevala. Dva mlada se srečata in zaljubita. Ko dekle na koncu odbije, da bi dala fantu naslov, je jasno, da se ne bosta več srečala...

16. 3. nedelja ob 17.00
17. 3. ponedeljek ob 19.00
HIŠA GROZE — amer. barvni. Režija: Tobe Hooper. V gl. vl.: Elisabeth Berridge, Cooper Huchabel. Miles Chapin, Sylvia Miles, Largo Woodruff.
Bolj kot film groze je to komedija o dveh mladih parih, ki hočeta preživeti noč v »hiši groze« potujočega luna parka...

16. 3. nedelja
matineja ob 10.00
VITEZ IVANHOE — sovjetski barvni. Režija: Sergej Tarasov. V gl. vl.: Tamara Akulova, Peteris Gaudinch, Boris Kimičev.
Nova verzija po romanu Walterja Scotta o neustrašnem vitezu, ki s pomočjo pogumnega Robina Hooda premaga dolgoletnega sovražnika in pomaga zakonitemu kralju Richardu Levjesrčnemu...

18. 3. torek ob 19.00
PREDPREMIERA MESECA
20. 3. četrtek ob 20.00
22. 3. sobota ob 17.00
24. 3. nedelja ob 20.00
NEVIDNI MORILEC — angleški barvni. Režija: Bryann Forbes. V gl. vl.: Roger Moore, Rod Steiger, Elliot Gould.
Dr. Stevensu neznanec streže po življenju. Nikakor ne more odkriti, kdo je to, celo policija odpove. Sam bo moral odkriti skrivnostnega morilca s pomočjo lepe pacientke...

22. 3. sobota ob 20.00
24. 3. ponedeljek ob 19.00
PAST ZA EDDIJA MACONA — amer. barvni. Režija: Jeff Kanew. V gl. vl.: Kirk Douglas, John Schneider, Lee Purcel.
Mladi Eddie Macon, čeprav nedolžen, mora v zapor. Ob prvi priložnosti pobegne. Za njim se odpravi izkušen policist, ki pazljivo spremlja Eddiejeve sledi...

23. 3. nedelja ob 17.00
matineja ob 10.00
HEIDI — amer. barvna risanka. Režija: Robert Taylor.
Deklica Heidi je sirota, ki jo teta zaupa čemernemu dedu na planini. Ker je prijazna, jo imajo vsi radi. Nekega dne jo teta odpelje v mesto, da bi delala družbo težko bolni deklici Klari. Tudi tu jo imajo vsi radi, razen hudobne guvernante. Heidi in Klara pobegneta skupaj z vdanimi služabniki k dedu na planino, kjer tudi Klara skoraj ozdravi. Risanka verno sledi literarni predlogi, ki jo imamo tudi v slovenščini, le da je režiser vse preveč sladkobno predstavljal dogodke — pač v stilu slabših Disneyevih risank. V suši dobrih mladinskih in otroških filmov lahko tudi Heidi priporočimo, posebej najmlajšim.

25. 3. torek ob 19.00
30. 3. nedelja ob 17.00
NEKONTROLIRANA MOČ — amer. barvni. Režija: Mark L. Lester. V gl. vl.: David Keith, Drew Barrymore, George C. Scott, Martin Sheen, Louise Fletcher.
Po romanu Stephena Kinga posnet film predstavlja deklico s parapsihološkimi sposobnostmi; s pogledom zažiga in uničuje. To njeno sposobnost bi radi izkoristili zločinci...

27. 3. četrtek ob 20.00
29. 3. sobota ob 17.00
30. 3. nedelja ob 20.00
ULICE V PLAMENU — amer. barvni. Režija: Walter Hill. V gl. vl.: Michael Pare, Diane LaneAmy Madigan, William Dafoe, Rick Moranis.
Po desetih letih se vrne Tom Kodi v mesto, razdeljeno med tolpe, ki spoštujejo le zakon nasilja in zakon močnejšega. Zadnji podvig ene od tolp je bila ugrabitev rock pevke, ki je bila nekdaj Tomovo dekle... Akcijska »rock and roll« fantazija pripoveduje o neki mračni, umazani prihodnosti na način, ki gledalcu onemogoča identifikacijo z dogajanjem, kar je filmu le v korist. (FEST 1985) (++)

29. 3. sobota ob 20.00
31. 3. ponedeljek ob 19.30
ROPARJI SVETE GORE — amer. barv. Režija: Bob Schultz. V gl. vl.: Simon MacCorkindale, Louise Vallance.
Mladi britanski novinar išče izgubljeni zaklad... Le-ta ima menda čarovno moč...

1. 4. torek ob 19.30
5. 4. sobota ob 18.00
NEVIDNE SILE — amer. barvni CS. Režija: Sidney J. Furie. V gl. vl.: Barbara Hershey, Ron Silver, David Labiosa.
Mlado in navidez zadovoljno ženo neke noči napade »nevidna sila«, poruši vse okoli nje, jo posili. To se ponavlja iz noči v noč in s težkimi mukami ji uspe vzbuditi zanimanje strokovnjakov, da začno raziskovati, kaj se dogaja z njo in v njej... Film je posnet po istoimenski knjižni uspešnici Franka DeFelitta. Na festivalu znanstvenofantastičnega filma v Aoriazu prejel 1983. prvo nagrado.

3. 4. četrtek ob 20.30
5. 4. sobota ob 20.30
6. 4. nedelja ob 18.00
NI MALIH LJUBEZNI — amer. barvni. Režija: Jerry Schatzberg. V gl. vl.: Jon Cryer, Demi Moore, Georg Wendt.
Gimnazijec Georg se zaljubi v lepo Lauro, ko vidi njeno fotografijo. Išče jo po mestu in jo odkrije kot pevko v neuglednem lokalu. Njegov reklamni trik je pomagal Lauri k večjim uspehom...

6. 4. nedelja ob 20.30
7. 4. ponedeljek ob 19.30
NOROSTI GOSPE ELODIE — francoska erotična komedija. Režija: Andre Genoves. V gl. vl.: Marcha Grant, Marthe Mercadier, Andre Genoves.
Elodie je lepa, bogata petintridesetletna žena. Nekega dne na sprehodu, pri ogledovanju izložb, opazi nenavadne ženske lhačke in jih kupi... Cela zgodba filma se razpleta okoli teh hlačk in lepih žensk, ki jih uporabljajo. Nekoliko nenavadna erotična komedija...

KOMUNALNO PODJETJE VRHNIKA
Opekarska 55, 61360 VRHNIKA

ODBOR ZA MEDSEBOJNA DELOVNA RAZMERJA KOMUNALNEGA PODJETJA VRHNIKA

objavlja
prosta dela/oz. naloge

1. MINERSKA DELA
2. STROJNO KLJUČAVNIČARSKA DELA
3. VODOVODNO INŠTALATERSKA DELA
4. GROBARSKA DELA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:
— pod 1.: poklicna šola ustrezne smeri, tečaj za minerja, izpit iz varstva pri delu
— pod 2.: poklicna šola ustrezne smeri, vozniško dovoljenje B kategorije, 1 leto delovnih izkušenj
— pod 3.: poklicna šola ustrezne smeri, 1 leto delovnih izkušenj
— pod 4.: osnovna šola

Kandidati bodo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas z dvomesečnim poskusnim delom.
Prijave s potrebnimi dokazili pošljite v 8 dneh po objavi na naslov: Komunalno podjetje Vrhnika, Opekarska 55, 61360 VRHNIKA.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh.

Občinsko prvenstvo za Zlato puščico

Po predhodnih tekmovanjih v strelskih družinah, se je na občinsko tekmovanje za ZLATO PUŠČICO uvrstilo 17 tekmovalcev z izpolnjeno normo. Tekmovanje je bilo izvedeno 9. 2. 1986 na strelišču OŠ Brezovica. Po propozicijah tekmovanja nastopajo člani in mladinci v isti konkurenci.

REZULTATI:
ČLANI IN MLADINCI

1. Lampreht Bojan, 537 krogov, SD Vrhnika
2. Končan Tomaž, 528 krogov, SD Dragomer — L.
3. Sumina Mladen 527 krogov, SD Dragomer — L.
4. Aličajič Jože, 525 krogov, SD Dragomer — L.
5. Podlipec Milan, 511 krogov, ŠD Bevke
6. Oblak Marjan, 510 krogov, SD Dragomer — L.
7. Podlipovec Boštjan, 509 krogov, ŠD Bevke
8. Trček Ivan, 505 krogov, ŠD Bevke
9. Sumina Aleš, 504 krogov, SD Dragomer — L.
10. Sevšek Jože, 496 krogov, SD Dragomer — L.
11. Skodlar Srečko, 491 krogov, SD Vrhnika
12. Rodošek Dušan, 470 krogov, SD Vrhnika
13. Detter Franci, 455 krogov, SD Vrhnika

PIONIRJI

1. Podvratnik Uroš, 321 krogov, SD Dragomer — L.
2. Nagode Klemen, 320 krogov, SD Dragomer — L.
3. Sumina Miloš, 302 krogov, SD Dragomer — L.

Ko bodo znani rezultati na ostalih tekmovanjih v naši regiji, bomo videli kateri izmed strelcev so se udeležili na regijsko tekmovanje za ZLATO PUŠČICO, ki bo 2. 3. 1986 v Kamniku.

SAVO ŠTRMOLE

Zaključeno tekmovanje v občinski ligi v streljanju z zračno puško

Tekmovanj v občinski ligi v streljanju z zračno puško se je udeležilo 15 ekip z 51 strelci in sicer: ŠD Bevke, Notranjski zdravstveni dom, ŠSD Borovnica, KS Stara Vrhnika, Kovinarska, ŠD Dragomer z dvema ekipama, SD Vrhnika z dvema ekipama, Postaja milice, ŠŠO Vrhnika in VP 5312.

Tekmovanja so potekala na treh streliščih in to v Domu KS Vrhnika, Domu JLA in v osnovni šoli na Brezovici. Sodili pa so sodniki: Lampreht, Sevšek in Slabe.

Po treh kolih predtekmovanj se je v četrto kolo uvrstilo 6 najboljših ekip in 15 posameznikov.

REZULTATI:
EKIPNO

1. SD Dragomer — Lukovica II — 4072 krogov
2. SD Dragomer — Lukovica I — 4071 krogov
3. Postaja milice Vrhnika — 3981 krogov
4. ŠD Bevke — 3896 krogov
5. KS Stara Vrhnika — 2987 krogov
6. Industrija usnja Vrhnika — 2901 krogov

POSAMEZNO

1. Lampreht Bojan — 1418 krogov SD Vrhnika
2. Gradišar Alojz — 1392 krogov OŠTO Vrhnika
3. Oblak Marjan ml. — 1380 krogov SD Dragomer — L.
4. Končan Tomaž ml. — 1377 krogov SD Dragomer — L.
5. Sumina Mladen — 1377 krogov SD Dragomer — L.
6. Alič Jože — 1368 krogov SD Dragomer — L
7. Skodlar Srečko — 1359 krogov SD Vrhnika
8. Podvratnik Martin — 1326 krogov SD Dragomer — L.
9. Sumina Aleš — 1315 krogov SD Dragomer — L.
10. Korez Janez — 1309 krogov SD Vrhnika
11. Trček Ivan — 1305 krogov ŠD Bevke
12. Podlipec Milan 1299 krogov ŠD Bevke
13. Podlipec Boštjan ml. — 1292 krogov ŠD Bevke
14. Šinkovec Matjaž — 933 krogov SD Vrhnika

Najboljše ekipe in posamezniki, ki so dosegli normo, so se uvrstili na regijsko prvenstvo, ki bo 23. 2. 1986 v Trzinu.

SAVO STRMOLE

Bolečino težko izraziš z besedami, lahko jo le grenko občutiš

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega sina, brata in strica

Ivana Rota

iz Zabočevega 15, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste mu darovali cvetje, nam v težkih trenutkih pomagali in z nami sočustvovali.

Iskreno se zahvaljujemo LD Borovnica, tovarišem iz LD Vinski vrhovi, GD Brezovica pri Borovnici, GD Borovnica, LGD Liko in DO LIKO Borovnica, IGD Fenolit, gospodu župniku z Vrhnike, pevcem Svobode, govornikom ob grobu ter vsem sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega ata, starega ata in brata

Kajetana Jurjevčiča

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na poslednji poti in nam izrazili sožalje. Še posebej pa se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Zahvala velja tudi kolektivu Lika, osebju Doma upokojencev, Kmetijski zadrugi, pevskemu zboru Liko, osebju Zdravstvenega doma, Gasilskemu društvu Verd, župniku za obred, tov. Škodičevi za poslovilne besede.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega očeta

Jakoba Boha

iz Sinje gorice

se zahvaljujemo za vse, kar ste storili za našega očeta; še posebej velja zahvala za nego zadnjih štirih let osebju Zdravstvenega doma Vrhnika in dr. Petru Kavčiču.

Zahvala velja vsem, ki ste ga pospremili na poslednji poti in mu darovali cvetje.

Posebno pa se zahvaljujemo delavcem Kovinarske, Gasilskemu društvu Sinja gorica, govorniku za poslovilne besede, prijateljem, sosedom in duhovniku za obred.

Sin Rado z družino in drugo sorodstvo

Črnograditelji ovrgli trditve strokovnjakov

Kaj bo z Ljubljanskim barjem? Ali bodo na nekaj več kot 16 tisoč hektarih precej močvirnate zemlje zrasla stanovanjska naselja? Bo barje središče bodočih industrijskih con ali pa bo morda postalo nekakšen posebni poligon za gojitev zdravilnih rastlin, borovnic ali celo topolov?

Želja je velika, prav tako možnosti, narejenih je nemalo raziskav, pa tudi načrtov. Od vsega skupaj pa je bilo bore malo narejenega. Malo in precej. Že podatek, da je bilo pred nekaj več kot dvajsetimi leti na barju 71 naselij, v katerih je živelo okoli 26 tisoč prebivalcev, zdaj je na tem območju že 75 naselij, v njih pa živi skoraj 37 tisoč prebivalcev. Čez nekaj let bo to število prav gotovo višje, navkljub »strokovnim« ugotovitvam, da Ljubljansko barje sploh ni primerno za pozidavo, da je gradnja na njem zaradi zahtevnega temeljenja in druge komunalne ureditve predraga. Črnograditelji in številni drugi prebivalci, ki so se v zadnjih letih naselili na barjanskih tleh, povrh vsega pa si zgradili bolj ali manj lične hišice, pa so dokazali prav nasprotno. Graditi se torej da. Toda pozidavo oziroma samo za pozidavo pa tako v občini Vič-Rudnik kot tudi v vrhniški le niso. Bolj se ogrevajo za misel, da bi s pametno tako imenovano industrijsko politiko pozidali barje z industrijo; seveda poleg stanovanj. Korist bi bila dvojna. Prvič zadržali bi ljudi, ki se sedaj iz obeh občin vozijo na delo v druge občine, ali celo druga mesta, drugič pa bi seveda tako eni kot drugi povečevali narodni dohodek, s katerim se niti eni niti drugi ne morejo preveč pohvaliti. Prav zaradi tega, bi se prav gotovo splačalo izdelati jasno projektno vizijo razvoja barja.

Prav gotovo pa največ možnosti ponuja kmetijstvo. Seveda so poglavitna težava pri kmetijstvu oziroma sploh pri razmišljanjih v zvezi s kmetijstvom neurejene hidrološke razmere. O poplavah na Ljubljanskem barju je bilo doslej napisanih že precej različnih razprav in študij, predlaganih pa je bilo tudi nekaj rešitev. Počasno uresničevanje zamišljenega pa je tudi vzrok, da je barje še vedno poplavljeno v povprečju kar 34 dni na leto, ponekod pa je barje pod vodo kar dva do tri mesece. Strokovnjaki pravijo, da je barjansko zemljo mogoče izboljšati le s korenitimi in obsežnimi, hkrati pa tehnično in denarno zelo zahtevnimi posegi. Tega se sicer zavedajo vsi, ki razmišljajo o kmetijstvu na barju, saj v en glas pravijo »da si je treba prizadevati za intenzivno pridelavo in prirejo na Barju, ki je za kmetijstvo še premalo izkoriščeno«.

Dejstvo pa je, da bo denar le treba nekako zagotoviti. V tem so si vsi, ki razmišljajo o barju na take ali drugačne načine, enotni. Hkrati pa pravijo, da bomo stežka dočakali ureditev barja, če bomo le čakali na to, da bi imeli v žepu ves potrebni denar. Poleg vseh načrtov, ki jih resnici na ljubo ni malo, bi prav gotovo morali začeti delati. Če ne gre drugače, pa vsaj postopoma.

Da se nekaj le da narediti so na barju prav gotovo dokazali gozdarji. Med redkimi poskusi, pri katerih so vztrajali skoraj 30 let, kljub vrsti nasprotovanj, odporov in celo posmehovanj, so

Z Vrhnike so sodelovali na tej okrogli mizi Matija Stupica z Zavoda za načrtovanje, Peter Petkovšek, podpredsednik IS in Jože Čuden, član izvršnega sveta.

namreč dobre rezultate pokazali poskusi s topoli. Pred skoraj 30 leti so namreč po barju prvič nasadili več kot 50 vrst križancev topolov, od katerih jih zdaj uspeva dvanajst različnih vrst.

Zdaj je s topoli pogozdeno okoli 120 hektarov barjanske zemlje. Strokovnjaki pa pravijo, da več ni daleč dan, ko bodo lahko na barjanskih tleh (na hektarju) lahko nasekali 250 kubičnih metrov topolovega lesa; zdaj ga nasekajo okoli 100 kubičnih metrov. Prav zaradi tega imajo že rezerviranih okoli 300 novih hektarjev barjanske zemlje, s topoli pa nameravajo zasaditi tudi ta ali oni breg barjanskih voda. S tem naj bi pridobili okoli 400 kilometrov barjanskih topolovih plantaž.

Barje torej ponuja vrsto možnosti za oživljanje in izkoriščanje, zato tudi ni čudno, da ga nekateri imenujejo zakladnica tisočerih možnosti. Vprašanje pa je le, kako se bomo lotili, da jih vsaj nekaj (če že ne moremo vseh) spravimo s papirja v življenje. Kmetje iz dneva v dan dokazujejo, da se tamkaj da kmetovati, tisti, ki zidajo hiše, da je pozidava kljub »strokovnim ugotovitvam strokovnjakov« le mogoča, gozdarji dokazujejo, da so tamkajšnja tla izredno ugodna za nekatere vrste dreves, arheologi opozarjajo na pravcate zaklade (torej gre za turistični vidik možnosti)...

So bila številna posvetovanja z obetavnimi naslovi o oživljanju barja zaman? Kot kaže, so bila res, saj vsi nemalokrat dobesedno onemimo, ko slišimo, koliko denarja bi potrebovali za celovito obdelavo zapuščene zakladnice tisočerih možnosti. In kaj storiti? Vrhniška občina in občina Vič-Rudnik sta prav gotovo tisti, ki bi morali dokaj odločno udariti po mizi in tako narediti prvi korak. Nekateri obema občinama očitajo počasnost in neodločnost. Prav gotovo drži, da je v tej trditvi ali bolje očitku le nekaj resnice.

Najverjetneje pa se bo treba najprej dogovoriti čigavo je sploh barje. Ali je viške in vrhniške občine ter tistih 36 tisoč prebivalcev, ki tamkaj živijo in tudi obdelujejo barjansko zemljo? Ali je morda ljubljansko, saj bi z obdelavo oziroma bolj ureditvijo Ljubljana lahko dobila precej bogato prehrambeno zaledje. Ali pa je barje celo republiško, saj bi od barjanskih polj in sadovnjakov lahko živeli tudi občani drugih slovenskih občin.

Verjetno pa bo odgovor na to vprašanje pomenil začetek odločnega reševanja naše zakladnice tisočerih možnosti...

D. V.

Streha pa še kar pušča

Pet let se že učitelji in učenci osnovne šole Log-Dragomer trudijo odpravljati napake, pa še ne gre in ne gre. Pišejo se zapisniki, prihajajo komisije, streha pa še kar naprej pušča. Prav slednje je napolnilo kozarec vode do vrha in to dobesedno.

Nova šola, pravijo krajani, pa taki grehi! In res je težko doumeti, kako je mogoče na novi šoli toliko napak. Če razmišljamo malo »zgodovinsko« tako dolgo taka hiša ne bo zdržala kot so rimska kopališča, pa čeprav jih je tudi nenehno namakala voda.

Na osnovni šoli Log-Dragomer se že od vselitve ubadajo s težavami. Saj človek ne ve, kje bi začel. Morda s koncem: šola še danes nima uporabnega dovoljenja. Nima zaklonišča, do pred kratkim telovadnica ni bila dovolj ogrevana, odpadle so ploščice, stropi, odstopa opaž, ker je razmočen, učitelji skoraj plavajo v zbornici.

Ravnatelj Lovro Navinšek pravi: »Na napake opozarjamo že od vselitve sem. Velikokrat smo naleteli na gluha ušesa, češ sami ukrepajte. Mislim, da je prav, da opozorimo na napako, to sporočimo recimo izvajalcu, potem pa se vse skupaj ustavi. Takratni IGRAD je sicer do zdaj odpravil že vrsto napak, nekaterih se pa kar ne moremo znebiti. Zamenjal je ploščice, ker so bile baje položene na napačen način. Popravljali so slabo tesnenje oken, nameščali nove radiatorje v telovadnici in še bi lahko našteval. Najhuje pa je s streho, ki pušča ob vsakem velikem deževju. Zdaj, pozimi, ko je nastopila odjuga, pa so učenci s strehe zmetali led, ki je zadrževal vodo, da je tekla v zbornico.«

Nad zbornico je namreč napravljena takoimenovana streha-strop. Stopili smo do projektanta in do izvajalca. Načrt šole je izdelal arhitekt Polde Torkar z Vrhnike, ki nam je pokazal zapisnik Zavoda za raziskavo materiala in kostrukcij, ki so ga naprosili kot razsodnika v tej in drugih zadevah ob napakah v šoli.

»V zapisniku piše in tako je tudi moje prepričanje, da konstrukcijske napake ni. Zavod meni, da dela niso bila izvedena po načrtih, sam pa menim, da so bila tudi slabo izvedena, saj imam doma sam tako streho, poznam jo tudi na drugih objektih, in puščanja tam ni,« je dejal tovariš Torkar. Sklicuje se namreč na zapisnik Zavoda z datumom 1. 3. 1985. Obstoja pa tudi zapisnik z julijskim datumom istega zavoda in skoraj o istih stvareh. Na slednjega se sklicuje Rajko Harisch, pomočnik direktorja splošnih gradenj, ki so takrat zidali in tudi pozneje odpravljali napake.

»Izolacija je položena solidno,« citira tovariš Harisch zapisnik. »Mi smo dela opravili korektno, seveda pa bomo morali po nasvetu iz tega zapisnika Zavoda postavili dodatno streho, da bo dvojna zaščita nad zbornico. Ni naša krivda, da prihaja do puščanja.«

Začaran krog. Več zapisnikov, vsak se sklicuje na »svojega«. Streha pa še kar naprej pušča. Na srečo bodo denar za popravilo našli, kot smo že rekli, v občinski izobraževalni skupnosti. Prav škoda ga je. Na vrhniškem Zavodu za prostorsko in urbanistično načrtovanje (tu je zaposlen tudi arhitekt Torkar) so dejali, da se je že med gradnjo gledalo, kako bi se čimceneje gradilo. Tako naj bi prihajalo do sprememb glede na projekt.

Nismo tako bogati, da bi poceni gradili, je nekoli spremenjen pregovor, ki sicer tudi v gradbeništvu drži, drži pa tudi, da bi izkušnje s takimi strehami lahko vodile arhitekta do načrtovanja drugačne strehe.

»Nekaj ustvarjalne svobode je pač prepuščeno tudi arhitektu,« pravi Polde Torkar. »Bolj slabim materialom in izvedbi bi morali naprtiti krivdo za take napake.«

Kako torej zaključiti? Z upanjem, morda, da bodo napake le odpravili, seveda z mnogo dražjo končno ceno kot ob načrtovanju in gradnji. Morda pa tudi z mislijo, da se lahko svoboda pojmuje tudi drugače, bolj »praktično«, to pa pomeni ne vztrajati na vsak način pri zamislih, ki ne ustrezajo, na primer podnebju. Manj bo hudovanja, mislim pa tudi, čeprav povsem laično, da bi bilo tudi ceneje. Več nas bi moralo na tak način razmišljati, kaj je ceneje. To bi bilo verjetno bolj »stabilizacijsko«.

PRIMOŽ SARK

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — ureja uredniški odbor: Marina Jereb (predsednik), Vida Čurk, Milorad Borčič, Jakob Susman, Milan Selan, Cvetka Glumac, Franc Petelin (glavni in odgovorni urednik), Ivan Žitko tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-54000 — Telefonska številka uredništva: 751-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

Na Drenovem griču referendum za samoprispevek

V krajevni skupnosti Drenov grič — Lesno brdo se bodo krajani v nedeljo, 16. marca na referendumu odločali za podaljšanje krajevnega samoprispevka.

Z denarjem, ki ga bodo zbrali s samoprispevkom, bodo dokončali oziroma razširili pokopališče v Ligojni in razširili pokopališče na Lesnem brdu. Poleg tega so si v referendumski program zapisali, da bodo obnovili Gasilski dom — Dom krajanov, uredili si bodo avtobusna postajališča, dogradili javno razsvetljavo, popravili bodo nekaj cest in jih nekaj tudi asfaltirali. Poleg tega pa bodo nekaj denarja zbranega s samoprispevkom namenili za dokončanje športnega parka.

Vrednost tega programa je 30 milijonov dinarjev. Predvidevajo, da bodo s samoprispevkom zbrali 22,5 milijona dinarjev, manjkajoči denar pa je zagotovljen s samoupravnim sporazumom o temeljih plana krajevne skupnosti.

Če se bodo krajani na referendumu odločili za ta program, bodo pet let plačevali 1,5 odstotni samoprispevek.

PISMA OBČANOV

Še vprašanje o steklini

Na obširen odgovor (Alenki Kavčičevi in drugim prizadetim — Naš časopis št. 129) dodatno vprašujem sledeče:

— na neograjeni njivi imam posejan por, ki so ga v novembru precej obgrizle srne

— blitvo, motovilec, radič, med travo je regrat.

Ker navajate, da so nevarni tudi živalski izločki kot npr. slina, vprašujem, kaj storiti s to zelenjavo, je užitna ali je sporna? Če je sporna, potem je sporna vsa trava na omenjenem območju, prav tako sadje, ki pade nanjo.

Srne se prosto sprehajajo skozi vse leto in povzročajo na obdelanih površinah občutno škodo. Tudi srne so baje lahko stekle.

Obhaja me prav grozljiv občutek, da smo na koncu 20. stoletja bolj ogroženi, kot smo kdaj koli bili in da je vsa skrb, kako se rešimo iz tega prepuščena izključeno nam samim. Vsa tozadevna rekla in gesla so v praksi vredna piškovega oreha. Strokovne službe posežejo v problem šele, ko je toča že pobila. Koliko živali: srne, lisice, zajci, mačke vsako noč prekrižarijo to območje, je najbolj razvidno iz sledi v novozapadlem snegu.

Vprašujem tudi, če je na omenjenem področju (Pod goro) sploh še vedno vredno obdelovati zemljo. Človek ima vedno kakšno prasko ali odrgnino. Stekla lisica pa ne pušča vizitke, kje se je ponoči sprehajala.

MARIJA DRETNIK

Bistra, kaj pa je tebe treba bilo?!

Naneslo je tako, da sem na silvestrov večer delala in ker sem se s sodelavkami zaklepetala, sem nekoliko pozno odrinila proti domu. Peš. Bilo je nekako pol polnoči, ko sem šla skozi Verd. Javna razsvetljava je praznično obsevala Petričkov kozolec. Že od Podgore sem mi je bilo nekoliko neprijetno, nikjer nobene lučke in skozi srednjeveško-bistriško temo sem tipala po prekopani cesti v upanju, da si ne bom polomila udov. Iz grajskih zidov je bilo slišati čudno ječanje in šklepetanje. Verjetno so bile to kosti nune, ki so jo menihi dali živo zazidati zaradi neposlušnosti. Lasje so mi od groze vstajali, adijo trajna.

Ni pa Bistra v fevdalnem obdobju samo zaradi javne nerazsvetljave. Tudi sicer jo je razvoj obšel. Strašansko smo se razburjali, ko je bil ponovno izglasovan samoprispevek za vodovod. Mi namreč od njega v tem in verjetno še v prihodnjem stoletju ne bomo imeli nič. Še naprej bomo odvisni od hidroforjev in veder, s katerimi bomo zajemali Bistrico. Smo se pa nehali razburjati, ko smo ugotovili, da imajo tudi drugi težave z vodooskrbo, pa čeprav so priključeni na nov, moderen vodovod. In smo pripravljeni plačevati še tretji samoprispevek za vodooskrbo Vrhničanov in Borovničanov, saj se ob njihovi jezi veselo hahljamo. Vsaka zabava pač nekaj stane.

Tudi telefona nimamo, zato zbolimo podnevi, ko obstaja možnost da prikličemo zdravnika. Samo enkrat si je nekdo drznil, da je skoraj izkrvavel sredi noči; to nas je streznilo in sedaj ravnamo skrajno pametno. Na tihem pa upamo, da se nas bo PTT usmilila in nam v najkrajšem možnem času dala na razpolago vsaj eno številko.

V trgovino hodi večina prebivalcev s kolesi ali z avtobusom, ker pa ima javni promet možnost, da šihte »not prinaša«, se zgodi, da smo tik pred prazniki obsojeni na »štefletenzug« ali pa si kruh nanosimo nekaj dni prej, ko avtobus vozi.

Iz zgoraj zapisanega sledi, da smo Bistričani verjetno bolj kot drugi občani pripravljeni na NNNP: živimo v temi, vodo zajemamo iz potoka, telefona ni, kruh pa jemo nekaj dni star. Dober tek!

FRANČIŠKA CEKARC

ALPINISTIČNE NOVICE

Pod nazivom »visoko skalovje« si pred očmi največkrat naslikamo skrivnostne vrhove, ki kraljujejo nad težko dostopnimi vzpetinami. Čeprav naša domovina ni velika, pa jo je narava obdarila s tisoč različnimi lepotami.

Ko se po nekaj urni vožnji odtrgaš iz objema gorskih grebenov, se ti misli spojijo z mirno morsko gladino. Bolj se oddaljuješ industrijskemu mestu Reki, bolj dobiva morje vabljivo podobo. Ko na njem zagledaš raztresene biserno bele otoke, veš, da se približuješ Paklenici.

Paklenica je pravi planinski raj. Slovencem se zdi neverjetno sedeti na Staro Gradski obali, namakati noge v morje in zreti na v snegu bleščeče vrhove Velebitskega pogorja.

Ko se po ravni poti odpraviš proti naravnemu parku, te nenadoma obkrožijo mogočne stene, ki kakor orjaki varujejo kristalno čisto reko, ki iz Male prižubori v Veliko Paklenico. Okoli 700 m visoki mogotci, kot so vrhovi Manita Kuka ali Aniča Kuka so pustili nekaj prostora za tiste, ki so jih očarali vrhovi in tudi za tiste, ki jih vabijo zglajene in mogočne stene.

Ko je spomladi alpsko skalovje še obdano v zimski plašč ali pa so v jeseni stene že vkleščene v led, topla primorska skala skliče alpiniste iz raznih krajev.

Petero članov našega odseka smo praznike za dan Republike preživeli v Paklenici.

V dveh dneh smo preplezali [illegible] smeri. Nadaljne načrte pa nam je prekrižalo slabo vreme, vendar s kljub temu še vedno nameravam vrniti v pakleniške stene.

O. M.

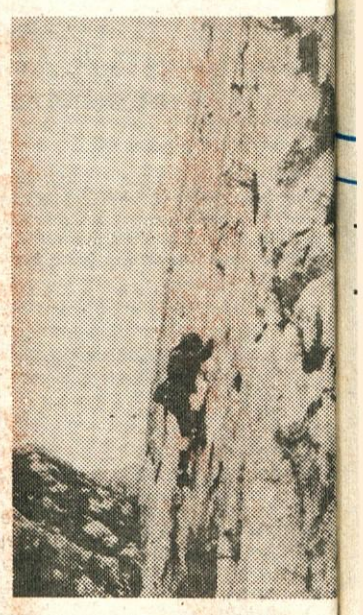

22. planinski tabor mladinskega odseka Planinskega društva Vrhnika — Tamar '86

Slap šumi v skalovju
onkraj Tamarja.
Hišice lesene, pod steno Travnika
nad dolino orel, k Jalovcu drsi;
a z vrh Slemena, planincev
vrisk doni:
Tamar, Tamar
dol pod Poncami,
tiha dolina, raj planinski si,
le pojd' z menoj v gorè
dekle mojé
želim si spet nazaj,
v planiški raj.
Želim si spet nazaj,
tja v tamarski kraj.

M. Perko

V Sloveniji je planinstvo najstarejša in že kar tradicionalna prostočasna dejavnost, hkrati pa je tudi oblika vzgoje in rekreacije velikega števila ljudi. Tudi vrhniški Mladinski odsek Planinskega društva skuša z vzlednim in vztrajnim delovanjem pridobiti čimveč ljubiteljev gora in tako organizira vrsto akcij (izleti, predavanja z diapozitivi, tabori itd.), pri katerih se nam le-ti lahko pridružijo. Ena izmed največjih akcij, ki jih organiziramo, je vsakoletni desetdnevni tabor v eni izmed visokogorskih dolin. Tabor nam omogoča, da v kratkem času opravimo več izletov. Mlade planince navajamo na aktivno življenje z naravo in samostojnost. Posebno pozornost namenjamo tovarištvu in medsebojni pomoči. V njih oblikujemo tudi potrebo po zdravem in kulturnem življenju v prostem času.

Letos bomo tabor postavili v dolini Tamar, ki leži na koncu doline Planice. To je izrazito severna dolina, ki se zajeda globoko v osrčje Triglavskega narodnega parka. Nad njim dominira mogočni Jalovec. Levo dajejo Tamarju svojsko podobo prepadne stene Šit, Travnika in Mojstrovke, na desni pa dolga veriga Rateških Ponc, Struga in Vevnice. Tik nad planinskim domom v Tamarju izvira iz pobočij Ponc slap Nadiža, ki je pravzaprav prvi izvir Save. Nadiža nato ponikne v prodih, v Zelencih pod Ratečami pa spet privre na dan kot izvir Save Dolinke.

Današnja planinska koča Tamar ob vznožju Jalovca je bila prvotno pastirska koča. Ratečani so ji rekli klet, ki so jo obdajale lesene ograje — tako imenovani tamarji za ovce in koze (od tod tudi ime Tamar). Postavili so jo okrog leta 1920. Tu je bilo bivališče rateških ovčarjev in kozarjev. Dom je bil nato že večkrat povečan. Blizu doma je tudi prostor za taborjenje. Z avtomobilom je dom dostopen iz Rateč po cesti, ki pelje mimo planiških skakalnic.

Tako kot vsa leta doslej bomo tudi letos tabor organizirali od 1. do 10. avgusta. Pri vodenju tabora bodo sodelovali naslednji mladinski vodniki: Malneršič Mirko, Rožmanec Janez, Verbič Jože, Verbič Janko in Šušteršič Nika ter mladinski vodniki — pripravniki: Majer Polona, Debevec Tatjana in Štular Tomaž. Iz doline Tamar so možni naslednji izleti: Jalovec (2643), Mojstrovka (2366), Srednja Ponca (2228), Ciprnik (1746), Mala Pišnica, Planica — skakalnice itd. Cena tabora je 9.000 din za pionirje in 10.000 din za mladince. Plačilo bo možno v 3 (treh) obrokih — maj, junij, julij, ko bomo pričeli pobirati tudi prijave za tabor. Prijavijo se lahko pionirji od končnega 4. razreda osnovne šole in mladinci. Podrobnejše informacije boste dobili z razpisom, ki ga bomo izdali v mesecu aprilu 1986.
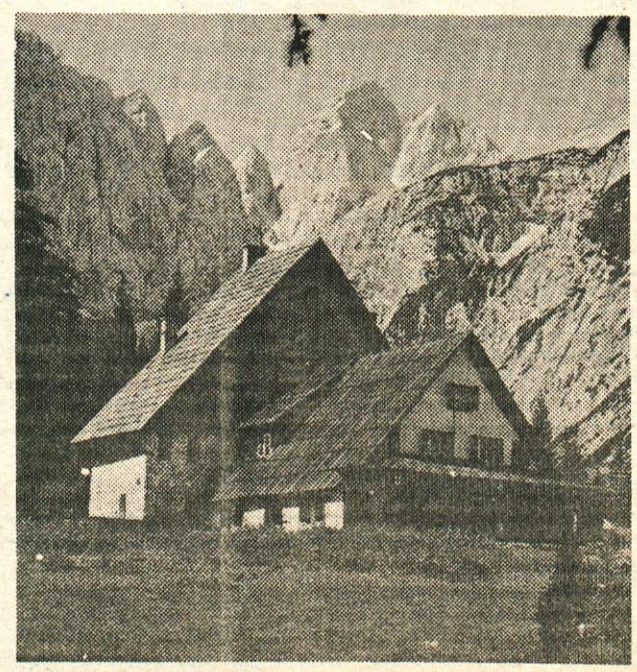
NAČELNIK MO PD VRHNIKA
NIKA ŠUŠTERŠIČ